

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

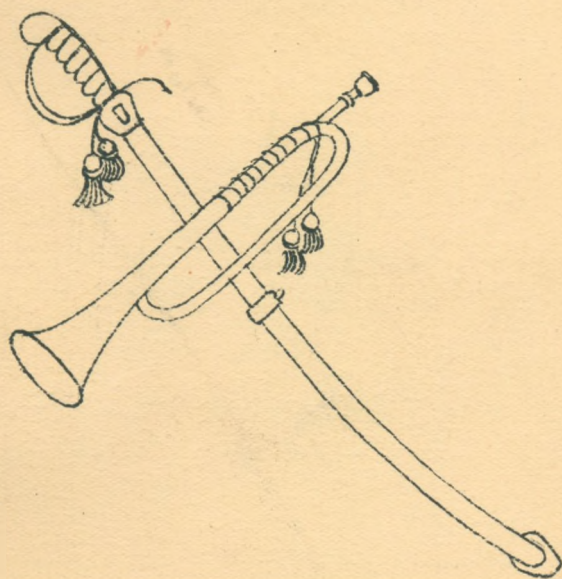
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

TRIPPEVALS

CARL POULSEN

1782

TROMPETER
POUL OLSENS SLÆGT

TIL MINDE
OM FAMILIEFESTEN I
TISVILDE

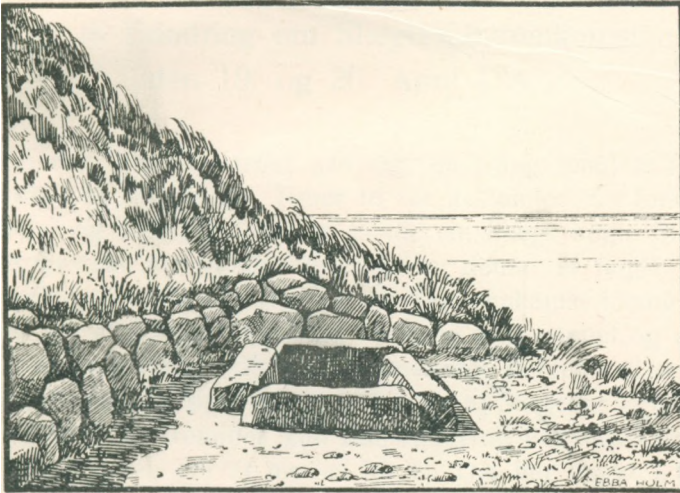
+ J. F. POULSEN

1947

OLE POULSEN

VALS

RASMUS POULSEN

Ebbø Holm: Helene Kilde ved Tisvilde.

DEN GAMLE FOGEDGAARD I TISVILDE.

*Jeg ved et Sted, hvor knudrede Elme og Linde staar,
og de har trodset Vejr og Vind i tvende Hundrebaar.
Hver Sommer Elmen grønnes, før Linden springer ud
i Maj, naar Svalen kommer med Vaarens milde Bud,
og det er i Tisvilde ved den gamle Fogedgaard.*

(At N. Nielsens Digtsamling: Fra Asserbo til Tisvilde).

Et beskedent lille Hæfte

til Oplysning om Rasmus Poulsens Slægt fra Tisvilde
og til Erindring om Slægtssammenkomsten
den 19. og 20. April 1947.

Mon det ikke er meget gavnligt en Gang imellem for alle Mennesker at tage nogle Timer fri for at samles om forskellige Emner — og mon ikke det at kende sin Slægt nogle Slægtled tilbage, til dem, der i Dag repræsenterer denne, er nogle Timers Sammenkomst værd, derfor er denne Sammenkomst forsøgt bragt i Stand, og alle hilser hinanden hjertelig velkommen og ønsker, hver især maa have Udbytte af Samværet saavel i disse Dage som for Fremtiden, saaledes at de bedste af Slægtens Egenskaber maa udvikles og fremmes ved Samværet og Bekendtskabet. Og mon ikke Tanken om at mødes for en Del har ligget i Underbevidstheden lige siden Onkel Adolfs Begravelse.

1 Slægtens Antal pr. 1. April 1947 er i Henhold til Slægtstavlen 1237 Medlemmer fordelt paa 74 Familier og enkelte Personer — i sidstnævnte dog kun af 4. Slægtled.

Og hvis der hos hver af Deltagerne maa blive Tilfredshed, ikke alene med Arrangementet, men ogsaa af blivende Værdi, og maaske et eller andet godt Minde fra Samværet kunde følge med ud i Dagliglivets Travlhed og Besvær og lejlighedsvis skabe lidt Glæde og Opmuntring ved Erindringen, ja, saa er i Grunden Formaalet med Familiesammenkomsten naaet.

Hornbæk i December 1946.

Carl Poulsen.

Tisvilde kalder paa hele vor Slægt
at mødes i Fryd og Gammen.
Vi mindes dem, som har grundet vor Æt,
om hvem vi nu danner Rammen.

Stamfaderen kom hertil som Husar,
som Trompeter vogted' han Kysten.
Tiden var barsk og Egnen lidt bar,
naar Storm fra Nordvest løfted' Røsten.

Poul og Karen — de var Slægtens Rod,
og trange var dengang Kaarene.
I Tibirke Slægtens Vugge stod,
og Kampen bar Frugt med Aarene.

Rasmus Poulsen grunded' vort Navn,
og efter ham Navnet vi bærer.
Han ægted' Sofie i København,
vore Bedsteforældre vi ærer.

Og Børneflokken, som voksede frem,
de dyrked' Musikkens Glæder,
den bringer os Bud fra det gamle Hjem
fra Fortidens elskede Fædre.

Skønne Tisvilde med Bølgebrus
og Skovens Æventyrrige,
vi elske dit Navn — en fredelig Havn,
hvor findes i Verden din Lige?

V. P.

Nogle Slægtsoptegnelser.

Tiden gaar, og Minderne forgyldes. Slægt efter Slægt, Generation efter Generation lever i den for dem bestemte Tid, og derefter forsvinder de. Een Ting ved jeg, som aldrig dør. Dommen over hver en død, læser vi i det gamle „Havamaal“. Det vil sige, at saa længe Mindet om en afdød lever i de efterfølgende Slægters Erindring, saa længe vil han blive omtalt. Der er skabt en forunderlig Tilpasningsevne hos hvert eneste Slægtled for netop den Tidsperiode, hvori de lever. Vi hører ofte Mennesker sige: Havde vi blot levet i den eller den Tid, saa havde det været mere interessant end nu, men denne Antagelse er forkert; vi passer til den Tid, hvori vi lever, og hverken for de svundne eller kommende Aarhundreder. Efterhaanden som Aarene gaar, er vi Mennesker tilbøjelige til at betragte den svundne Tid, særligt Barndomstiden, som en halvvejs paradisisk Tidsperiode. Men lader vi de svundne Perioder i Rækkefølge og under Virkelighedens Lys passere Revy for vor Tanke, saa vil vi snart opdage, at vort saakaldte „Paradis“ havde ikke saa faa „Slanger“. Det har sin Rod i, at de allerfleste Mennesker er fælles om at lade Glemselens Kaabeflig svøbe sig tæt om det mørke og ubehagelige, men alt det lyse og gode straalere med forøget Glans, naar det faar Erindringens Himmel som Baggrund.

I Begyndelsen af forrige Aarhundrede boede der i Tibirke en Mand, som hed *Poul Olsen*; han havde været Stabstrompeter ved Husarerne. Hans Kone hed *Karen*. Hvorledes Poul Olsen var som

Menneske, vides der intet om; derimod er der blevet fortalt, at hans Kone (*Karen Pouls*) skal have været et skrappt Kvindfolk med en alt andet end blid Tunge. Da Krigen med England brød ud i 1807, fik Poul Olsen Indkaldelsesordre om at melde sig ved sit Regiment, som dengang garnisonerede i Slagelse. Han modtog sit Pas Juleaftensdag; i den Tid kendtes kun tre Befordringsmaader, man kunde køre, ride eller gaa. Poul Olsen havde kun det sidstnævnte at benytte sig af. Sammen med en Kammerat, der var bosiddende i Holløse, begav han sig paa Vej. De to vandrede saa hele Julenat ad Slagelse til.

Poul Olsen og Karen havde to Sønner, *Ole* og *Rasmus*. *Ole Poulsen* fik Bestillingen som Sognets Vejmand. *Rasmus Poulsen* lærte Skomagerhaandværket i København. Han blev siden regnet for en af Egnens fineste Skomagere. Jeg husker, at han med megen Selvfølelse fortalte, at han som ung Svend havde syet et Par Bruneller (Skaftestøvler af Skind, som Damerne brugte dengang) til — vistnok — Arveprinsesse Ferdinand. Hans fleraarige Ophold i København havde sat sit Præg paa ham. Han var ikke det, hvad man forstaar ved Benævnelsen, Almuemand. Han havde tillagt sig et vist Sving, der, hvad Talemaader angik, ofte kunde virke ret pudsigt for Tilhørerne. For Eks. sa'e han: „at tilbringe Tiden paa en smuk, artig og behagelig Maade i Familiens Skød“, eller ogsaa kunde den tilbringes under samme Forhold i Kommunitetet (Et Kommunitet var et Samlingssted for fattige Studenter). I min Barndom troede Familien, at det var et Udtryk, han selv havde opfundet, men Ordet har altsaa sin Berettigelse.

Han besad en yderst retskaffen Natur, en reel Tankegang, men var af et rivende hidsigt Temperament, og det var ikke saa sjældent, at denne Hidsighed løb fuldstændig af med ham. Medens han som gammel Mand boede oppe i Tibirke Lunde, havde min Moer en Dag sendt mig op med noget Mad til ham, saavidt jeg husker, var det Makrel, der var lagt i Gelé. Da han fik set, hvad der var i Tallerkenen, blev han saa hidsig, saa han snappede en gammel Sko og kylede den hen ad Gulvet. „Hvad er Meningen,

Dreng! Hvor kan det falde din Moer ind at sende mig noget i Gelé, da hun dog maa vide, at jeg ikke kan fordrage den Spise. Og skal jeg ikke snart have nogle Penge for det Skotøj, som jeg har repareret?" Hvem der i en Fart kom ud ad Døren, det var mig, og saa gik det ad Hjemmet til saa hurtigt, jeg kunde rende. Moer sendte mig pr. omgaaende afsted igen med Penge for Skotøjet; om jeg havde anden Mad med til ham, husker jeg ikke; men da jeg kom ind til ham anden Gang, havde Hidsigheden lagt sig. Nu skulde jeg hilse hjemme og sige Tak; det hele havde ikke været saa slemt ment, sa'e han. I den Tid var det Skik og Brug at afholde store Gilder ved forskellige Lejligheder. Til slige Gilder udgik der altid Indbydelser til Sognets Beboere ved en dertil beskikket „Bedemand“. Denne Bestilling var vor Bedstefaer, Rasmus Poulsen, Indehaver af i mange Aar. Bedemanden havde en fast tilrettelagt Remse, som han skulde fremsige hvert Sted, han kom ind. Saa var det engang, at Vaabenbrødrene skulde have Gilde. Paa sin Bedemandsrute kom Rasmus Poulsen ind paa en Gaard i Holløse, hvis Ejer var Vaabenbroder. Her sad en anden af Tisvildes Skomagere — Johannes Larsen — sammen med sine to Sønner og reparerede det Fodtøj, som var paa Gaarden. Da Rasmus Poulsen var færdig med sin Remse, spurgte Konen paa Gaarden ham: „Skal du ikke bede Johannes med?“ „Nej“, svarede han, „saadanne „Genstande“ bliver ikke bedt“. At Johannes blev gnaven over at blive benævnet som „en Genstand“ var Rasmus Poulsen rystende ligeglad med. Baade Rasmus og Ole Poulsen havde arvet den musikalske Sans fra deres Faer, og denne Sans er gaaet i Arv i Slægtens Generationer til vore Dage.

Jeg har hørt fortælle, at min Bedstefaer paa fædrene Side, der hed *Niels Olsen* og som blæste Fløjte (han var en ivrig Dyrker af Bellman) ofte tog sin Fløjte med og gik op til Tibirke og besøgte Ole og Rasmus Poulsen. Saa sad de tre og spillede sammen. Rasmus Poulsen nævnede aldrig Broderen ved Navn i Tiltaleform, men sa'e f. Eks.: „Hør, Broder, skal vi saa spille den

Melodi!“ Han kunde paa visse Omraader godt faa et Anstrøg af Højtidelighed. Man hørte ham aldrig være i Opposition til det, han mente, var Vorherres Værk. Hans religiøse Indstilling bar Præget af denne barnlige, umiddelbare Forsynstro (Forsynet var et Udtryk, han benyttede meget; nu maa der skelnes stærkt mellem Ordene barnlig og barnagtig). Jeg husker et af de sidste Aar, han levede. Han døde hos sin ældste Datter — *Julie* —, der var gift med *Anders Corneliussen*. Jeg kom ned for at hilse paa ham. Det var i en Periode, hvor det regnede ustandseligt. Som vi nu sad, saa han ud ad Vinduet paa det trøstesløse graa i graa, hvor Regnen silede ned i ustandset Vedholdenhed; og saa sa'e han paa en underlig stille Maade: „Gid dog Vorherre vilde standse al den velsignede Regn, der falder.“ Trods min Ungdom studerede jeg over Bemærkningen; den bed sig fast i min Erindring. Jeg selv — og mange med mig — saa i den Periode paa Regnen som alt andet end velsignet — tværtimod. Men saadan var han. Det kunde aldrig falde ham ind at udtale en Forbandelse, eller kalde noget forbandet, som var tilskikket af Forsynet. Der findes Mennesker, der vil kalde denne Art af Tro værdiløs — maaske de dybest set har Ret. Men er mon vor realistiske og materialistiske Tidsalder bedre? Nu, hvor der i store Kredse konsekvent benægtes al Tro paa Guddomsmagtens Eksisteren; men hvor Tekniken er ved at blive Menneskenes Religion.

Rasmus Poulsens Hustru hed *Sophie* og var født *Sørensen*. Der er blevet mig fortalt, at hendes Slægt skulde stamme fra Lübeck, men om det har noget paa sig, skal jeg lade være usagt. Hendes Forældre havde en Forretning (vistnok Porcelæn) i Store Kongensgade i København. Fra denne Forretning stammer den Fajancehane, som *Sophie* i København har arvet efter sin Moster, *Julie*. *Anders Corneliussen* har fortalt mig, at den skulde være kommet fra Lübeck og være omkring To Hundrede Aar gammel. Hvorledes hun var, er der ikke blevet mig fortalt noget om; men hendes Liv har sikkert ikke været en Dans paa Roser. Hun maa være død i Slutningen af 1850'erne. Dødsarsagen var Brystsyge,

som var Datidens Benævnelse for Tuberkulose. Rasmus Poulsen, der var født den 19. April 1812, døde nede paa Tisvildeleje den 23. Juni 1898.

I Ægteskabet var der otte Børn. *Carl, Julie, Emma, Poul, Jens, Johanne, Adolf og Boline*. *Carl Poulsen* var gift med *Margrethe* fra Toftegaard i Tibirke, Julie g. m. Fisker *Anders Corneliusen*, Tisvildeleje. Emma g. m. Marskandiser *P. Petersen* i København. Poul, gift to Gange, lærte Murerfaget og var bosiddende i Plejelt. Jens lærte Skrædderhaandværket, rejste til Norge, blev gift og bosat der, rejste siden til Staterne og døde derovre. Familien hørte aldrig noget fra ham selv. Derimod har hans Børn sendt Breve hjem. Johanne, g. m. *Johan Nielsen*; de havde den gamle Kro i Tisvilde, den var nærmest Badepensionat i den Tid (1886—1893). Adolf, g. m. *Oline, f. Rasmussen*. Han lærte Vævekunsten paa Hanehoved ved Fr.værk. Boline, g. m. *Henrik Petersen*; han var Kvartermester hos Burmeister & Wain og bosat i København.

Jeg troer nok, det med Rette kan siges, at af den hele Søskendeflok var Carl Poulsen den, der havde faaet den største Begavelse. Han havde et sjældent fint Øre for Musik. Hvad Sansen for denne Kunst angaar i theoretisk Henseende, troer jeg næppe nogen i hele Slægten har naaet saa højt et Stade som det, han stod paa. Selvfølgelig havde hans Søn, *Hans*, saa vel som hans Sønesøn, *Carl*, faaet meget mere Uddannelse, men det bliver jo en Sag for sig. Carl Poulsen besad en sjælden fin Natur; det var ikke alene paa Musikens Omraade, han havde sin Betydning; han var ogsaa Filosof, og de Slutninger, han drog af de forskellige Livsproblemer, viste en sjælden fin og nobel Tankegang. Carl Poulsen var en yderst beskeden Natur; hans Beskedenhed kunde undertiden være ved at gaa over Gevind, saa den næsten udartede til Mindreværdskomplekser. Han var kommet paa en komplet forkert Hylde her i Livet (det er ogsaa hændet for adskillige andre). Foruden at være Dirigent for Egnens Danseorkester, havde han haft Landejendom, arbejdet i Skoven og

været Postbud. Han havde røgtet disse forskellige Hverv samvittighedsfuldt, men hans dybe Interesse havde de ikke, den havde Musiken. At denne Interesse ikke blev udviklet, som den burde have været, har følgende Historie.

I Aaret 1849 lod Kong Frederik den Syvende foretage Udgravninger af Asserbo Borgruin. Kongen boede i sit Telt, mens Arbejdet stod paa. Det var kommet ham for Øre om den opvakte Drengs Violinspil, og Carl blev tilsagt til at møde derinde og spille for Kongen. Rasmus Poulsen tog ham saa med derind (han har været 13 Aar dengang). Da Kongen havde hørt paa hans Spil, skal han have sagt: „Du kan komme ind til mig i København, saa skal jeg sørge for, at du kan faa Uddannelse hos den kgl. Hestgardes Musikkorps. (Dengang havde vistnok Korpset H. C. Lumbye til Dirigent). Men da det saa kom til Stykket, satte Carl Poulsens Moer sig imod Foretagendet.

Hun var bange for, at den store Byes mange Fristelser og Farer skulde virke ødelæggende paa hendes Dreng. Han maatte nøjes med den Undervisning, han kunde faa paa de hjemlige Egne. Hvem der havde haft en ikke ringe Indflydelse paa hans theoretiske Uddannelse, var den blinde Spillemand Peter August. Hvor havde Livet dog formet sig strengt for Carl Poulsen. Mangen Nat tilbragte han som Spillemand i et tobaks- og spiritusdunstende Danselokale for saa om Morgenens at gaa til Helsingø og faa Posten udleveret og bringe den ud i Distriktet. Undertiden foregik dette i streng Frost og under Snefog. De sidste Aar tilbragte han og hans Hustru ude i det lille Hus — Grethely — ved Tibirke Kirke. Hvor var det hyggeligt, naar vi kom ud og besøgte dem en Aftenstund, og han tog sin Violin og spillede gamle Dansemelodier, mens *Laura* akkompagnerede paa Guitar. Jeg tænker tit og mange Gange: Hvad mon Carl Poulsen vilde sige om den „Musik“, som et moderne Jazz Band leverer? Det kan lyde fælt i Øren, der er mindre musikalske, end hans var.

Der fortæltes om Emma, at hun undertiden kunde optræde paa en drastisk Maade ved forskellige Lejligheder. Som ung Pige

tjente hun paa Skovridergaarden hos Forstraad Hansen. Her havde de en halvgammel Røgter, som var noget skørhovedet. Naar Pigerne drillede ham, vilde han forskrække dem med at true med at skære Halsen over paa sig selv. Nyankomne Piger, som ikke kendte noget til dette mærkeligs Paahit hos Røgteren, løb ofte skrigende bort, naar han begyndte at „give Forestilling“. Men Emma lod sig ikke saa let forskrække. Engang, Røgteren var blevet desperat og stod og filede sig over Halsen med en gammel Lommekniv, rejste hun sig fra en Ko, hun havde malket, gik hen til Røgteren og sa'e: „Det er bedst, at jeg hjælper dig! Ellers faar du ikke Held med dig.“ Nu var det Røgterens Tur at blive bange. Han kylede Kniven langt væk og rendte, alt hvad han kunde. Til trods for sit mangeaarige Ophold i København, blev Emma aldrig egentligt Bymenneske. Sit Stempel, som Landlivet havde sat paa hende, beholdt hun til sin Død. I sit Forhold til andre Mennesker var Emma rettænkende og reel, hun troede det bedste om sine Medmennesker og mente, at som hun var mod andre, saadan vilde andre ogsaa være mod hende. Men hendes Mand og hendes Brodersøn, Hans Poulsen, var et Par Skælmer; de kendte hendes Godtroenhed, og de benyttede sig ogsaa deraf. Carl Poulsen har fortalt mig følgende Træk, som han morede sig meget over. Naar Emma var tilstede, sad hendes Mand og Hans og talte om Amerikabaaden Thingvalla. For hver Gang de talte om Skibet, blev dets Længde større og større, til sidst havde det faaet en fantastisk Størrelse. Emma gik og hørte til, uden Anelse om, at Samtalen udelukkende havde været arrangeret til Ære for hende. Men saa en Dag havde hun været et Ærinde nede ved Toldboden, og her havde hun selv set Thingvalla og opdaget, at den ikke var $\frac{1}{10}$ saa stor, som de To havde gjort den til. Næste Gang, de begyndte paa Størrelsen af Thingvalla, fik de rigtignok Besked om, at de var de to største Løgneposer, der nogensinde havde eksisteret. Petersen og Hans lo, saa de var ved at flækkes.

I Ungdomstiden var Poul i Besiddelse af en meget livlig og

munter Natur, men det slog helt om i den modne Alder. Han sluttede sig til Luthersk Missionsforening og rejste en Del Aar omkring og holdt Møder. Som Dreng blev han engang meget alvorlig syg og svævede lang Tid mellem Liv og Død. Til dette Sygdomstilfælde er der knyttet en Del Overtro, som hin Tid var saa rig paa. Historien lyder saaledes: Poul tjente paa Sandagergaard i Tibirke. En Aften i Skumringstimen, da han skulde hjem til sine Forældre, lagde han Vejen over Kirkegaarden. Her var der lige rejst et Gravmæle, og det skulde Poul selvfølgelig hen og se. I Begyndelsen kunde han kun skimte Inskriptionen ganske svagt, men pludselig, som han stod, blev det lysere og lysere. Han blev nu bange og sprang over Kirkegaardsdiget. Ved at vende sig om, saa han en lysende Skikkelse gaa i Kreds om Gravstenen (det var naturligvis den Døde, som gik igen). Da Poul kom hjem, begik han den skæbnesvangre Fejl at fortælle, hvad han havde set, hvad man absolut ikke maatte; der skulde altid soves først, naar det drejede sig om Spøgelser og sligt, for ellers blev man syg. Det blev ogsaa Følgen her. Næste Dag var Poul blevet desperat; han red paa en gammel Orne med en stor Kniv i Haanden. Ornen skulde slagtes, sa'e han. Han blev saa bragt hjem og laa som omtalt meget syg i længere Tid. At Sygdommen i nogen Tid har staaet ham i Kroppen, og at den begyndende Feber har foregøglet ham spøgelsesagtige Hallucinationer, det var der naturligvis ingen, som vilde tro i hine Tider.

Johanne, min Moer, blev opfødt i Gentofte hos sin Moster, der var gift med Slagtermester *Brømzø*. Her blev hun forkælet over alle Grænser. Hun har fortalt, at hun engang blev sendt i Byen med en fin, sleben Karaffel; hun var dengang omkring otte Aar. Hun har ikke set sig for, thi hun faldt, og Karaffen sloges i Stumper og Stykker. Da hun tudbrølende kom hjem med den Nyhed, blev hendes Moster saa vred, saa den stod paa „Klaps“; men nu lagde Onkelen sig imellem. Barnet maatte ikke røres. Han gav hende en Tremark (lig en Kr.) for at faa hende til at holde op med at græde. I samme Periode kom Carl Poulsen til

Brønzøes; han skulde bo der om Natten. Mens han sad og passerede med sin Moster, laa Moer inde i Sengen og græd. „Hvad hylter hun for?“ spurgte Carl. „Aah,“ svarede Mosteren, „hun vil ikke tie, førend jeg kommer ind og holder hende i Haanden; hvis jeg ikke gør det, troer hun ikke, at hun kan komme til at sove.“ „Saa skal jeg nok faa hende til at tie,“ sa'e Carl, og saa gik han ind og gav hende nogle regulære Klask. Denne Daad, troer jeg ikke, Moer rigtig kunde glemme.

Moer og Boline var altid paa „Krigsfod“ med deres Svoger (Emmas Mand). Han kaldte dem for „Næserne“. Engang, mens han laa og sov til Middag, havde de sværtet ham sort i Ansigtet. Det blev hævnnet ved, at Petersen købte en Rose, fyldte den med Peber og fik lokket dem til at lugte til den.

Adolf Poulsen var den næstyoungste af den hele Søskendeflok. Han var den, der levede længst og blev den ældste af dem alle. Faa Dage efter sin 85-aarige Fødselsdag 16. April gik han til Hvile og blev begravet paa Tibirke Kirkegaard den 1. Maj 1937. Han stod som Patriarken, Samlingsmærket, for alle Medlemmerne af den udbredte Slægt. Han var egentlig af en streng Livsopfattelse, der var kemisk ren for al blødsøden Sentimentalitet. Hans religiøse Livsopfattelse havde ikke saa lidet tilfælles med de skotske Puritanere eller de norske Haugeanere. Han hørte langt fra til den Klasse Mennesker, der til daglig gaar og er sure og tvære — tværtimod —, han havde baade Øje og Øre aabent for mangt og meget af den Humor, som trods alt dog findes her i Livet. Han var et Menneske, hvis Liv, baade i ydre og indre Henseende, var præget af den dybeste Alvor, en fuldtud helstøbt Karakter, i hvem der ikke fandtes Svig. I Slægten vil Mindet om ham blive staaende. Et Minde, hvis Baggrund er dyb Respekt — og Kærlighed.

Tider skal komme, Tider skal henrulle, Slægt skal følge Slægters Gang. Saadan har det været bestemt ved Skabningens Vugge, og saadan vil det fortsætte indtil Dagens Ende. Hver Slægt har

sin Mission i Livet, og hver Slægt har sin Særprægethed, sine Ejendommeligheder, der kan gaa igen fra Generation til Generation. En af vor Slægts Ejendommeligheder er Melankolien, Tungsindet, denne Arv har vi faaet mer eller mindre af alle-sammen. Fra hvem den stammer, ved jeg ikke; men hele Livet er jo i sig selv en uløst Gaade.

Engelhøj i December 1937.

N. Nielsen.

Kære Slægtinge!

I Anledning af den paatænkte Familiefest i Foraaret 1947 er jeg blevet opfordret til at skrive et Slægtsregister om Efterkommerne af Slægten *Rasmus Poulsen* fra Tibirke.

Da Kirkebøgerne brændte sammen med Præstegaarden i Vejby 1814, har det ikke været muligt at følge Slægten længere tilbage end til *Poul Olsen*, som vi ikke kender andet til, end at han var Trompeter ved Husarerne og var med til at ride Kystvagt her i Sognet i Krigsaarene med England fra 1807 til 1814.

Poul Olsen boede i et Hus ved Tibirke Gadekær, han ernærede sig væsentlig som Landsbymusiker og døde den 14/6 1840 58 Aar gammel.

Fra denne Musiker og Sønnen *Rasmus Poulsen* nedstammer Slægten Poulsen fra Tibirke.

Da Slægten er meget stor, er det muligt, at der er indløbet nogle Fejl i Optegnelserne, og i saa Fald bedes dette undskyldt.

Idet jeg takker enhver, der har hjulpet mig med Oplysninger, udtaler jeg Ønsket om en god og lys Tid for Slægten efter de mørke og tunge Krigsaar.

Tisvilde i December 1946.

Johannes R. Poulsen.

NB. Den af mig udarbejdede Slægtstavle bag i Bogen.

Uddrag af Brev

fra min Broder Johannes Poulsen i U. S. A.

Dat. 16. Dec. 1946.

Jeg har skrevet til vores Kusine Ingrid ude i Chadron Neb., og fik Svar for en Uge siden, hun skriver, at vores Tante døde for 10 Aar siden og hendes Broder *John Poulsen* døde for 6 Aar siden, han var en god Dreng, jeg har ikke set ham siden, han var 16 Aar, og hans Søn døde for 8 Aar siden, hans Navn var Poul, han maa jo kun have været først i tyverne. Vores Kusine Sigrids Datters Søn blev dræbt ved en Automobilulykke, saa de har jo deres Sorger ligesom andre, hun skriver, hun vil sende mig flere Oplysninger snart.

Hornbæk i December 1946.

Carl Poulsen.

Uddrag af Brev

fra Adolf Poulsens Svigerdatter

Hals, den 1. Jan. 1946.

Skønt jeg jo egentlig ikke er af Slægten, føler jeg mig dog nær knyttet til den gode og dygtige Familie, og det blev en af Livets rige Gaver, at en af Sønnerne fra det gamle Hjem i Tisvilde Hulvej bad mig blive hans Hustru, vi fik kun Lov at have 8 gode og lyse Aar sammen.

Min elskelige Svigerfar, *Adolf Poulsen*, var hos mig i de svære Dage, da det bar mod Døden for den unge Søn paa 36 Aar, han var til megen Trøst for mig og glemte aldrig siden at vise kærlig Forstaaelse mod den ensomme Svigerdatter; da han selv blev ene, var det, som han særlig forstod mig, og mange rige Minder har jeg fra de lange Spadsereture, vi gerne foretog i Tisvilde Hegn. Dybt alvorlige om hans egen Kamp og aandelige Strid, men ogsaa muntre og fornøjelige, som da vi en Gang var gaet særlig langt ind i Skoven, og det for mig vilde være rent umuligt at finde hjem, sagde jeg til ham: „Tror du ikke dine Sønner vil lade os efterlyse i Radioen, hvis vi ikke kommer hjem“, den gamle Mand (*Adolf Poulsen* var dengang 80 Aar) gik straks ind for Spøgen og sagde: „En ældre Herre og en svær Dame sidst set omvankende i Tisvilde Hegn . . . “. Jeg siger Tak for den smukke Tanke at samle hele Slægten og glæder mig til at se dem alle — ikke mindst de unge i Slægten.

sign. *Emma Poulsen*,
„Lindely“, Hals.

Af den gamle Spillemands Saga.

Af Musiker *Lauritz Hansen*, Ringsted.

Du gamle, du herlige Spillemand,
en Tonemester i Dansens Rige.
Din Livsgerning var i By og paa Land
at tolke Glæden, ej fandtes din Lige.

Du spilled' for én, du spilled' for to,
ja, du spillede for hver den, som bød;
dog bedst du spilled', hvor Glæden havde Bo,
saa blødt og saa varmt dine Toner de lød.

Gik Dansen let udi Bondens Stue,
eller den gik i de fine Sale,
Spillemanden førte her alt sin Bue
glad og tilfreds og lod Tonerne tale.

Før Spillemand var mødt, det ej var Fest,
saaledes det var — alle Dage.
Du her var en længselsfuldt ventet Gæst,
men nu din Musik man søger at vrage.

Endnu høres Klang fra dine Strenges,
omend mangelfuld den Musik kunde være,
men vi, der er dine gamle Drenges,
vil trofast værne om Spillemandens Ære.

Af Nordsjællands Musikerslægter.

Slægten Poulsen.

I.

Indenfor Frederiksborg Amt har den gamle Spillemands Saga hentet nogle af sine mest særprægede Skikkelser. Denne ejendommelige nordsjællandske Landsdel med sin storladne Natur, Kulsvieregnen med de store Skove — mod Nord de vældige Sandbanker, der ubarmhjertigt gennem Tiderne har lukket sig over Menneskers Værk — har naturligt præget sit Folk.

Bag Tisvilde Hegn lyder Kattegattets Bølger, snart mildt og lokkende, snart heftigt og brusende som et Væld af Toner. „Et herligt Stykke Musik“. Intet Under, at Naturen her ogsaa har særpræget den nordsjællandske Spillemand.

I denne sagnrige Egn levede i sidste Halvdel af det forrige og i Begyndelsen af det nye Aarhundrede en Spillemand ved Navn *Poul Olsen*, Stamfaderen til en af vore ældste og dygtigste Musikerslægter, der gennem fem Slægtled troligt har fulgt Musikens Kald. Om denne Landsbyspillemand vides ikke meget, han var Egnens Spillemand ved Gilderne i den Tid, da Dansen gik paa Logulvet eller paa Lergulvet i Øverstestuen, — sikkert har ogsaa han været i Besiddelse af dette udprægede musikalske Øre, der har fulgt denne Slægt gennem Tiderne.

Poul Olsen levede i en meget alvorlig Tid. Han laa som Soldat ved Husarerne i de for Danmark ulykkelige Aar 1807—14. Juleaften 1807 fik han saaledes Ordre til at skulle melde sig i Slagelse den paafølgende Dag, og maatte nu sammen med en Kammerat fra Holløse hele Julenat til Fods drage den lange Vej til Slagelse.

Poul Olsen havde flere Sønner, der ogsaa dyrkede Musikken; blandt disse var *Rasmus Poulsen*, Faderen til *Carl Poulsen*, Tibirke. Carl Poulsen var den af Poulsen-Familien, hvis Navn har haft den største Klang, og som endnu vil huskes af den ældre Slægt paa Egnen.

II.

Rasmus Poulsen blev født i et Hus i Tibirke den 19. April 1812 og var i mange Aar som Violinspiller en meget søgt Spillemand i Vejby-Tibirke Sogn.

Foruden at dyrke Musiken var Rasmus Poulsen en dygtig Skomager, der nød stort Ry for sit smukke Arbejde. Ogsaa paa anden Maade var han en søgt Mand. Skulde der f. Eks. ved Egnens Gilder en særlig Indbydelse til, var Rasmus Poulsen selvskreven som Bedemand. Han var en Mand, der paa sin Egn nød overordentlig stor Agtelse, streng i sine Principper med et noget heftigt Temperament, men af yderst retlinet Karakter. Han døde 1898.

III.

Carl Poulsen, ældste Søn af Rasmus Poulsen, blev født den 4. August 1836. Opdraget i et musikalsk Hjem, medfødt rige musikalske Evner — Carl Poulsen var et ualmindelig musikbegavet Menneske —, gjorde det til en Selvfølge, at Musiken ogsaa blev hans Levevej. Han begyndte allerede i sin tidligste

Ungdom at virke som Musiker og dyrkede denne sin kæreste Livsgerning indtil sin Død. Allerede som Dreng gjorde han sig bemærket ved sit Spil, og paa en ejendommelig Maade kom han i Forbindelse med Kong *Frederik den 7.*, der i Aaret 1849 foretog sine berømte Udgravninger ved Asserbo Ruiner. Kongen ledsagedes af Grevinde *Danner* og medførte et stort Følge. Omegnens Dreng var naturligvis stærkt interesseret i dette Foretagende. Carl Poulsen, der paa dette Tidspunkt var 13 Aar, løb sammen med de øvrige Dreng paa bare Ben helt fra Vejby for at tage Del i denne Herlighed. Kongen og Grevinden var meget venlige overfor Drengene, som blev beværtet med Kager af Grevinden. Carl Poulsens Far, der var klar over Drengens udprægede Evner for Musik, søgte nu Audiens hos *Frederik den 7.* — Kongen blev saa begejstret for den opvakte Dreng og for hans Spil, at han tilbød at ville bekoste hans foreløbige Uddannelse, men Carl Poulsens Forældre havde ikke Raad til at betale Sønnens Ophold i Byen; desuden modsatte hans Moder sig dette Skridt og vilde ikke give Afkald paa sin Dreng. Kong *Frederiks* Tilbud blev derfor ikke modtaget, hvilket havde til Følge, at Carl Poulsen, denne kunstneriske Begavelse og kundskabsrige Mand, der altid holdt sin Person beskedent i Baggrunden, maatte leve hele sit Liv under smaa Kaar i en af Landets mest afsides Egne. Carl Poulsen har dyrket Landbrug, gaaet paa Skovarbejde og blev senere Landpostbud.

Efter Konfirmationen opnaaede han alligevel at faa en Del god Undervisning, idet han kom i Huset hos en Moster og Onkel, Slagtermester *Brønzø* i Gentofte, og herfra gik han to Gange om Ugen til København og modtog Undervisning i Violinspil hos daværende *Barbiere* (forhen Medlem af det kgl. Kapel).

Carl Poulsen viste meget tidlig Sans for Musik af dybere Art og for Orkestermusikken; han fik de andre Musikere paa sin Egn til ogsaa at interessere sig for Sammenspils Betydning, holdt Prøver med disse og kunde ved Hjælp af et ihærdigt Arbejde møde med et vel sammensat og sammenspillet Orkester: Strygere,

Fløjte og Clarinet, og var i Stand til at kunne løse virkelige musikalske Opgaver, der var hævet over det almindelige. Saaledes imponerede Carl Poulsen alle paa sin Egn ved i Aaret 1880 til en Dilettantforestilling i Vejby Forsamlingshus at møde med et Orkester paa 10 Mand. Man maa beundre, at dette kunde lade sig gøre, naar man betænker, at Vejby-Tibirke ligger langt ude paa Landet — dengang endnu mere ensomt end nu, at denne Landsbyspillemand for saa mange Aar tilbage (allerede langt tidligere) med sit Orkester kunde udføre virkelig Musik.

Musikdirektør *Niels Larsen*, Frederikssund, der har modtaget sin første Undervisning i Fløjte hos Carl Poulsen, omtaler denne som en elskelig og herlig Spillemand. Carl Poulsen var en meget dybtænkende Natur, ikke saa lidt af en Filosof, og sjældent var kendt større Elsker af Naturen. Hvem der fik Carl Poulsen som Fører gennem Tisvilde Hegn og paa Tibirke Bakker, var en Oplevelse rigere, der sent blev glemt.

Det var strenge og nøjsomme Kaar, der levedes under dengang. Carl Poulsen spillede en Del i Frederiksværk, ca. 1¹/₂ Mil

fra sit Hjem, oftest som Basist. Turen gik til Fods med Bassen paa Ryggen, og naar Ballet havde varet længe, som det jo ofte gjorde, maatte *Grethe*, hans Kone, mange Gange stille ved Kallehave Skov med Landpostuniformen, hvor Carl Poulsen saa i en Vejgrøft skiftede Tøj og videre fortsatte Turen til Helsingø Postkontor for derfra at forrette sin daglige Postrute.

Carl Poulsen var i Besiddelse af en rig Kompositionsevne. Paa sine Vandringer hjem, naar han havde været ude at spille, gik han og komponerede; naar han saa kom hjem, satte han sig straks til at nedskrive, hvad han kunde huske. Mange herlige Dansemelodier, Trippevalse, Polkaer og Seks-Ture er blevet til paa saadanne Spadsereture; ligeledes instrumenterede han selv sine Kompositioner for Orkester, hvilket vidnede om en ikke ringe musikalsk Dygtighed. Carl Poulsen havde aldrig faaet nogen rigtig teoretisk Undervisning. Ved Samtaler med en blind Musiker, *Peter August*, havde han lært Instrumentationens Hovedregler og klarede sig saa paa denne Maade. Carl Poulsen var som den dybt-tænkende Mand undertiden noget distræt. Niels Larsen fortæller en lille morsom Historie, som han engang oplevede sammen med ham.

Niels Larsen skulde som ganske ung spille sammen med Carl Poulsen i Vejby Forsamlingshus. Turen gik til Fods fra Hjemmet, ca. $\frac{3}{4}$ Mil. Vel ankommen gaar de ind i Restaurationen og nyder en Forfriskning. Imidlertid er Balgæsterne begyndt at komme, og vi gaar i Orkestret — fortæller Niels Larsen —, da saa Carl Poulsen aabnede Violinkassen, var den tom. Aldrig glemmer jeg ham sige (han benyttede altid i sin Tale sirlige Vendinger): „Nu har jeg minsandten glemt min Violin!“ Han havde troskyldigt gaaet den lange Vej og baaret den tomme Violinkasse.

I Vejby-Tibirke Sogn lever endnu Mindet om denne herlige Spillemand, der saa trofast røgtede sin Livsgerning og med sin store Kærlighed til Musikken, sine rige Evner, ved sit Spil har glædet saa mange Mennesker.

Carl Poulsen havde to Sønner, der ligeledes var Musikere,

Hans Poulsen og Lars Poulsen, der begge er døde, og hvoraf Hans Poulsen blev den mest kendte.

IV.

Hans Poulsen, der var ældste Søn af Carl Poulsen, blev født den 28. September 1865 og begyndte allerede som 8 Aars Dreng at beskæftige sig med Musik, fik en Violin og lærte de første Begyndelsesgrunde hos sin Fader. Senere begyndte han at blæse Basun, og da han fyldte 17 Aar var han naaet saa vidt, at han blev ansat ved 2. Regiments Musikkorps i Helsingør.

Hans Poulsens Fader havde Forstaalsen af, at Drengen havde særlig udprægede Evner i musikalsk Retning, og ved Henvendelse til daværende Stabshornblæser *Ellinger* (Faderen til afd. Prof. *Ellinger* og fhv. Undervisningsminister *Nina Bang*) blev han ansat ved Regimentet i Helsingør til Trods for sin store Ungdom.

Stabshornblæser *Ellinger* førte en streng Disciplin indenfor dette udmærkede Musikkorps, men havde tillige stor pædagogisk Forstaaelse, og *Ellinger* udvirkede, at den unge Trompeter yderligere fik Lejlighed til at uddanne sig, hvorefter han fik Lov at rejse til København nogle Gange om Ugen og tage Undervisning, bl. a. i Clarinet, og det blev dette Instrument, han særlig kastede sig over. Hans Poulsen blev senere en af Københavns kendte og dygtige Clarinetister.

Efter at han havde giftet sig, tog han sin Afsked fra Militæret, hvorefter han bosatte sig i København. Hans Poulsens Hustru var ogsaa af Musikerslægt, idet hun var Datter af Violin-, Klaver- og Orgelbygger *Frederiksen*, der dengang var ansat paa Toldkammeret i Kalundborg. I Kraft af sin store Flid og Dygtighed lykkedes det Hans Poulsen at vinde frem i København gennem en haard Kamp for Tilværelsen. Det var ingenlunde let dengang for en ung Provinsmusiker at faa Fodfæste indenfor Københavns ældre Musikere. I Begyndelsen gik det smaat; imidlertid kom Udstillingsaaret 1888, og dette gav Stødet til forøget Virksomhed ogsaa for Hans Poulsen.

Som Clarinetist opnaaede han at faa et stort Virkefelt. Snart spillede han i „Kalkeballen“, snart var han i „Aftenstjernen“, eller han sad i et idyllisk Orkester ved Tivoli-Søen og spillede, mens Tilhørerne promenerede langs Søen, hvor den gamle Fregat vuggede sig under de kulørte Lamper. Senere blev han af daværende Musikdirektør *Hansen*, Helsingør, der havde lært at værdsætte den unge, beskedne og dygtige Musiker, engageret til at spille i Grøndalshuset i Charlottenlund. Orkestret her var Blæseorkester, og Hans Poulsen var nu gennem 25 Aar knyttet til dette som Tubablæser. Om Søndagen gik Dansen fra Kl. 4 Eftmd. til 2 Nat. Det var en streng Kur at gennemgaa, i Særdeleshed i de første Dage i Sæsonen. Tempoet blev ubarmhjerligt sat op. „Op med Femøren!“ var Dagens Motto. Det gjaldt om at faa spillet mange Danse, at Daglønnen kunde blive saa stor som vel muligt. Store Støvskyer stod over Dansegulvet, Sandet skurede under Støvlesaalerne, Herrerne svingede deres Damer, saa Skørterne stod vandret ud i Luften, naar Musikken spillede en fejende Galop.

I Aaret 1889 søgte Hans Poulsen atter tilbage til Militæret og blev ansat som Hornblæser ved 18. Batl., men blev kun her et Aar, hvorefter han blev ansat som Musiker ved Københavns Væbning. Københavns Væbning bestod af satte Familiefædre, som efter Dagens civile Gerning ofrede sig for Krigerhaandværket og havde Øvelser paa Østre Fællede — blev ophævet 1898. Københavns Væbning var en Aflægger af den gamle Københavns Borgervæbning. Denne blev ophævet ved Lov af 28. Maj 1870.

Hans Poulsen søgte derefter samme Aar til Ingeniørregimentet, hvor han blev ansat og forblev her, til dette Orkester blev ophævet 1910.

Foruden gennem sin Tjeneste ved Regimentet var han en søgt Musiker ved Teatre, ved Tourneer ude omkring i Provinsen, ogsaa i Sverige; var endog paa en Tur til Amerika. Hans Poulsen var en meget alsidig Musiker, agtet og afholdt, og der var stadig Bud efter ham, naar der skulde præsteres den virkelig gode Musik.

I sine sidste Aar sad han som Clarinetist i Cirkus Schumann, og paa denne Post forblev han indtil to Dage før sin Død. Hans Poulsen døde den 19. Juni 1929, omtrent 64 Aar gammel.

I sin Nekrolog om Dødsfaldet skrev Orkesterbladet bl. a.: „Hans Poulsen var en Hædersmand — en Pryd for sin Stand, som den nuværende Generation med Ærbødighed kunde se op til“.

Lars Poulsen, der var yngre Søn af Carl Poulsen, blev født den 19. Februar 1869 og var ligesom sin Far ansat som Landpostbud; han boede i Helsingør og var en dygtig og begavet Musiker, der hørte til de stillfærdige Naturer. Han døde den 17. Februar 1914, kun 45 Aar gl. En Søn af Lars Poulsen er nuværende Musiker *Carl Poulsen*, København.

Hans Poulsen havde to Sønner, der begge blev dygtige Musikere, nuværende kgl. Kapelmusiker *Carl Poulsen*, samt *Mozart Poulsen*, tidligere Musiker ved Feltartilleriets Musikkorps i København. Disse hævder fremdeles med Ære denne udprægede Musikerslægts stolte Traditioner.

Lauritz Hansen, Musiker, Ringsted.

Nordsjællandsk Musiker mindes.

**Carl Poulsen, en usædvanlig Landsbymusiker,
fra Tibirke.**

I Forgaars blev der i Vejby Forsamlingshus ophængt et Billede af Musiker *Carl Poulsen*, Tibirke, der for 50—60 Aar siden var en meget skattet og meget benyttet Musiker paa Vejby-Egnen.

Carl Poulsen var meget musikalsk begavet, noget ud over det almindelige. Han spillede ved Fester viden om, og vandrede til Fods til ofte afsides liggende Steder.

Han var fast Indøver af Sangene ved Dilettanten i Vejby, og Vejby-Dilettanten gik der den Gang som i vore Dage Ry af viden om. Carl Poulsens Musikbegavelse gik i Arv til Børn og Børnebørn. Sønnen *Hans Poulsen* var en meget kendt Musiker, og dennes Søn, *Carl Poulsen*, spillede i det kgl. Kapel, men døde i en ung Alder. En anden Sønesøn der ligeledes var opkaldt efter Bedstefaderen, spiller i Knud Lynges Kapel og gav saa sent som i Mandags Solo-Optræden i Radioen.

Den gamle Carl Poulsen boede i et lille Hus ved Tibirke Kirke og var tillige Landpost. Om Morgenen spadserede han de 9—10 km til Helsingø Postkontor, hvorfra han havde sin lange Rute paa 30—40 km ud i Vejby Sogn. Ofte skulde han derefter til Frederiksværk og spille om Aftenen. Saa gik han fra Helsingø over Ramløse, og Konen gik ud til Bækbroen med Violinen og civile Klæder. Saa klædte Carl Poulsen om og fortsatte til Frederiksværk, og efter at have spillet her til langt ud paa Natten, vandrede han den lange Vej hjem til Tibirke. Ja, det var Tider.

Carl Poulsen var altid særdeles vel afbalanceret og lod sig ikke afficere af nogen Ting. En Aften, han kom til Vejby for at spille til en Fest og lukkede Violinkassen op, sagde han lige saa stille: Naa, jeg har nok glemt Violinen. Kassen var tom, idet Violinen ved en Fejltagelse ikke var blevet lagt i den, men han gik ikke fra Koncepterne herover.

Det er Musiker *Niels Larsen*, Frederikssund, („Fløjte-Niels“), der har taget Initiativet til at faa Billedet hængt op, og det er Musiker *Viggo Larsen*, Helsingør, der har besørget Ophængningen, der foretoges uden Formaliteter. Men nu hænger Carl Poulsen ved Siden af Niels Larsen, de to Banebrydere for Dilettanten i Vejby.

Til Adolf Poulsens Minde

Træt af Verden og mæt af Dage gik den gamle *Adolf Poulsen* i Tisvilde til Hvile. Medens Solen svøbte sit gyldne Lys over Tibirke Kirkegaard, og mens Lærken oppefra det blaa Hvælv sendte sine jublende Triller ud over Landskabet, akkompagneret af Solsortens Fløjtetoner, blev hans Kiste sænket ned. Det var et særdeles smukt og harmonisk Menneskeliv og Kristenliv, som her fandt sin Afslutning. I en af vore Sange staar: „Engang jeg ved, vil det bære fremover de høje Fjelde. Herre, min Gud, skønt er dit Hjem; kanske du alt har din Dør paa Klem. Lad den dog endnu stænges, og jeg faa Lov til at længes“. De Ord, som Verset udtrykker, er saare menneskelige. De passer især paa dem, der staar i Ungdommens fagreste Vaar; de passer paa dem, som befinder sig i den fulde Manddomskraft, og de passer paa mange, som er kommet op i Aarene. Selv om vi ved, at der er skønt i Guds Rige, beder vi dog, at Døren maa stænges lidt endnu, og at vi maa faa Lov til endnu en liden Stund at leve paa Jorden sammen med vore kære. Vi syntes stadig, vi mangler noget i at have faaet udrettet det, som vi gerne vilde naa. Paa *Adolf Poulsen* passede Ordene ikke, han bad ikke Gud stænge sin Dør — tværtimod — han bad om den maatte blive aabnet paa vid Gab og han komme ind; men som den ydmyge Natur han var, føjede han altid til: Naar din Stund er inde, og naar din Time

slaar. Mellem hans Liv og hans Vidnesbyrd var der en udelt og ubrudt Harmoni. Som hans Vidnesbyrd lød, saadan var hele hans Livs Vandel. Jeg har hørt Kristendommens Tilhængere og dens Modstandere diskutere Problemet: Hvorledes leves et sandt Kristenliv, naar det skal svare til det, der prædikes om? Blev Adolf Poulsens Navn nævnet, lød det fra alle som een: Ja, det er en Mand, der lever efter det, han siger.

Hvis jeg vilde gøre et Forsøg paa at skildre min gamle Morbroder som en Engel i Menneskeskikkelse uden menneskelige Fejl af nogen Art, saa er det, som jeg kunde høre ham sige: Vil du øjeblikkelig holde op med slig Snak. Jeg vil ikke høre et Ord mere om noget saadant. Nej, han havde selv valgt og indtaget sin Plads, den Plads, som ethvert Menneske maa indtage, om han vil vel fare. Pladsen paa Anklagebænken som Synderen overfor den store almægtige Gud.

Dagen før hans 85-aarige Fødselsdag var jeg oppe og hilse paa ham og for at tage Afsked. Det sidste, jeg hørte ham sige, var dette: Jeg ved, jeg er en Synder, men jeg ved ogsaa, at Jesus udaandede paa Golgathas Kors, da sonede han al min Synd, og da han paa Trediedagen knuste Dødens Magt og brød Gravens Lænker og opstod fra de døde, da gav han mig Arveret til sit Rige. Og det skal du vide, at hver eneste Aften samler jeg jer allesammen i mine Tanker og bærer jer i Forbøn frem for Guds Trone.

Adolf Poulsens Liv var ikke nogen Dans paa Roser. Han kendte det haarde, daglange Slid fra tidlig Morgen til sildig Aften for at skaffe det allernødvendigste til sig og sine. Ejheller de tunge Sorger blev han sparet for. Det tungeste var vel nok, da han for nogle Aar siden mistede sin Hustru, der trofast havde staaet ham bi i Livets mange Kampe og Foreteelser. Men hvad der end kom, enten det var det lyse eller det mørke, saa modtog han det allesammen af Guds Haand, og aldrig hørte man ham klage eller knurre over Livets Tilskikkelser. Hans Livsmotto var det sidste Vers i en af vore Salmer:

Saa vil jeg da i denne Tro
mit ganske Levned føre.
I den jeg søge vil min Ro,
i den min Gerning gøre.
Guds Ord er mig en Pant herpaa,
at jeg i denne Tro skal faa
en sød og salig Ende.

Vi, der er blevet tilbage, hans Børn, Børnebørn og hele hans Slægt, ved, at Gud nu har taget ham ind i sin store, dybe Kærlighedsfavn, og der vil han forvare ham til Opstandelsens Morgen, men for alle os vil hans Minde staa i lysende Glans og hans Liv som et Eksempel til Efterfølgelse.

Tisvilde, Maj 1937.

N. Nielsen.

Mindeord ved Adolf Poulsens Død.

Saa lukkede den gamle Væver og Spillemand *Adolf Poulsen* sine Øjne, mæt af Dage og omgivet af sine dygtige og kærlige Børn, Svigerbørn og Børnebørn, som den sidste af en ottetallig Børneflokk, født og opvokset i Tibirkes sandfygende Bakker, nøjsomt indstillet, vant til Arbejde og Savn, men ogsaa med Tilfredshed med Kaarene, og begyndende hver gryende Dag med Slidet for at kunne dygtiggøre sin Børneflokk til at tage Livets Alvor og Gammen i Arv og føre Traditionerne videre i de kommende Slægter.

Og paa en solfyldt første Maj stævnede vi alle, Slægt, Venner og Paarørende, til den gamle Tibirke Kirke, hvis Præg og Hygge ogsaa er Egnens og Befolkningens, sejt og modstandsdygtig, mut og beskeden, men solid og trofast, og Huset i Skovbrynet, hvor vor Slægts Stamfader, gamle *Rasmus Poulsen*, henlevede sit Otium, stout og faamælende som en Vestjyde, men glemmende Livets Strenghed, naar han lokkede Tonerne frem fra sin kære gamle Violin — denne Musikens Naadegave, som er gaaet i Arv til saa mange af Familien, og som vi for et Par Uger siden hørte ved en Slægtnings alt for tidlige Død i København, hvor hans Kolleger fra det kgl. Kapel blæste hans Instrument ved hans Baare, men som gav sit mest betagende Udtryk ved Højtideligheden for Onkel Adolf i Tibirke Kirke, hvor den gamle Kirke og Orglets Toner bragte den sidste Hilsen til den Mand, der aldrig sveg sin Tro, sit Virke og sin Egn.

Og under Or̄glets følsomme Præludering og de gamle Klokkers Klang sænkedes Støvet af den sidste af sin Generation paa Egnens mest fredfyldte og smukke indrammede Kirkegaard, som umærkeligt uden Hegn og Hindringer glider over i Tisvilde Hegn, der knejser beskyttende for den gamle Kirke og vil værne den med dens historiske Minder til kommende Tider og Slægter.

Os af Slægten, der kun nu og da kommer sammen med jer, bringer vor bedste Tak for den smukke Mindehøjtid; vi gemmer Bomærket i vort Hjerter, og vi vil i Fællesskab bevare Mindet om en Hædersmand af en gammel Slægt, som var Samlingsmærket saavel for de ældre som de yngre og de ganske unge, ikke mindst til Musikstunder.

Tider skal komme, Tider skal henrulle — Slægt skal følge Slægters Gang.

Hornbæk, i Maj 1937.

Carl Poulsen.

Ved Familiefesten den 19. April 1947.

Melodi: Poul sine Høns .

Vel mødt i Dag med Slægt og med Venner
her ud til Festen paa Tisvilde Hus.
Vi præsenteres for dem, vi ej kender,
ved ikke, om vi er Des eller Dus.
Møder enhver med Blinket i Øjet,
tænker jeg nok — vi faar det fornøjet
alle — saa kom vi hurtigt i Tøjet,
opleve skal vi det mægtige Sus.

Poulsen først — saa kommer Rasmussen og Nielsen,
Hendriksen, Christiansen og mange fler'.
De mødes alle med kærlig Hilsen,
hvor er det morsomt at træffe dig her.
Hvor i Verden vi andre end fløjter,
ruller vi frem med Tog, Bil og Skøjter,
vi møder op, naar bare I fløjter,
som om det var til en Vikingefærd.

Carl og Johannes spurgte og søgte
for at faa Klarhed, til Dagen oprandt.
Om det var Sandhed eller et Rygte,
tænk — hvad de saa i Arkiverne fandt,
Stamtavlen gaar helt til Thut-ank-Amen,
det var en Farao — rig paa Mammon,
efter ham har vi Temperament, som
virker charmerende og int'essant.

Lad os saa hilse paa Komitéen,
sige dem Tak for det meget Besvær.
Det var jo dem — som kom med Idéen,
saa vi alle blev samlede her.
Ogsaa en Tak til dem ved Musiken,
over vor Fest der sætter de Prikken.
Det gi'r Humør i Familie-Kliken,
saa alting ses i et rosenrødt Skær.

Nu er det Foraar — Løvspring er inde,
det er just Tiden at samles til Fest,
hvor man mødes med Ven og Veninde
efter en Vinter med Surhed og Blæst.
Selv om vi snart til hvert sit skal drage,
Mindet om Festen — har vi tilbage.
Hej! Hr. Musiker — vil De behage
med en Fanfare at slutte vor Fest.

V. P.

Til Slægtssammenkomstens forhaabentlig gode Forløb har mange været medvirkende, som alle fortjener Tak for deres Indsats, men jeg synes, det maa fremhæves, at Indsamlingen af det omfattende Materiale til Slægtsregistret og dettes praktiske Udformning skyldes Murermester Johannes Poulsens utrættelige Energi, ligesom det er ham, vi kan takke for Fremskaffelsen af en Del af vore Forfædres Kompositioner, der blev spillet ved Sammenkomsten af musikalske Medlemmer af Slægten.

Jeg udtaler Ønsket om, at disse unge Mennesker selv maa nyde, ikke alene Slægtsmusikken, men ogsaa Musikken som Helhed, og sammen med alle andre musikalske Medlemmer af Familien føre den videre i deres egen Tid og til deres og vore Efterkommere, i Erkendelse af, at Musikken altid har været og stadig er en af Slægtens Karakteregenskaber.

Endvidere takkes:

Arkitekt Chr. Poulsen for Initiativet til og — sammen med sine flinke Hjælpere — Udførelsen af Slægtsmusikken, samt for den glimrende Idé til og udmærkede Udførelse af Forsiden til Festskriftet;

Musikdirektør Lauritz Hansen for Tilladelse til Optagelse af hans Artikel: „Af Nordsjællands Musikerslægter: Slægten Poulsen“.

Frk. Ebba Holm for Udlaan af Clicheen til hendes pragtfulde Tegning af Helene Kilde, der pryder første Side af Festskriftet;

Frederiksborg Amts Avis for Udlaan af Clicheerne til Fotografierne af Rasmus Poulsen, Carl Poulsen og Hans Poulsen.

Hornbæk i April 1947.

Carl Poulsen.

Wals

RASMUS POULSEN

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It begins with a treble clef, a sharp sign, and a 3/4 time signature. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The music features a series of chords and eighth-note patterns.

The second system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The music continues with chords and eighth-note patterns.

The third system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The music includes a repeat sign with first and second endings.

The fourth system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The music continues with chords and eighth-note patterns.

The fifth system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The music includes a repeat sign with first and second endings.

Six empty musical staves are provided at the bottom of the page for additional notation or practice.

Wals

RASMUS DOULSEN

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a 3/4 time signature. It begins with a treble clef, a 3/4 time signature, and a key signature of one flat (B-flat). The melody starts with a quarter note G4, followed by a quarter note A4, and then a quarter note Bb4. There are several measures of music with various note values and rests. The lower staff is in bass clef and provides harmonic accompaniment with chords and single notes.

The second system continues the piece. The upper staff features a melody with a half note G4, followed by a quarter note A4, and then a quarter note Bb4. The lower staff continues with accompaniment, including chords and single notes.

The third system continues the piece. The upper staff features a melody with a half note G4, followed by a quarter note A4, and then a quarter note Bb4. The lower staff continues with accompaniment, including chords and single notes.

The fourth system continues the piece. The upper staff features a melody with a half note G4, followed by a quarter note A4, and then a quarter note Bb4. The lower staff continues with accompaniment, including chords and single notes.

The fifth system continues the piece. The upper staff features a melody with a half note G4, followed by a quarter note A4, and then a quarter note Bb4. The lower staff continues with accompaniment, including chords and single notes.

The sixth system continues the piece. The upper staff features a melody with a half note G4, followed by a quarter note A4, and then a quarter note Bb4. The lower staff continues with accompaniment, including chords and single notes.

First system of musical notation, featuring a treble and bass clef. The treble clef staff contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, including a trill. The bass clef staff contains a harmonic accompaniment with chords and moving lines.

Second system of musical notation, continuing the piece. The treble clef staff shows a melodic line with quarter and eighth notes. The bass clef staff provides a steady accompaniment with chords.

Third system of musical notation. The treble clef staff features a melodic line with quarter notes and some rests. The bass clef staff continues the accompaniment with chords.

Fourth system of musical notation. The treble clef staff has a melodic line with quarter and eighth notes. The bass clef staff contains a complex accompaniment with chords and moving lines.

Fifth system of musical notation. The treble clef staff begins with a chord and then remains empty. The bass clef staff contains a few notes and rests.

Sixth system of musical notation, consisting of empty treble and bass clef staves.

Seventh system of musical notation, consisting of empty treble and bass clef staves.

Vals

OLE POULSEN?

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 3/4 time signature. It contains a melody of quarter and eighth notes. The lower staff is in bass clef and contains a bass line with chords and some eighth notes.

The second system continues the melody in the upper staff and the bass line in the lower staff. The notation includes various note values and rests.

The third system continues the musical piece. The upper staff shows a melodic line with some rests, while the lower staff provides harmonic support with chords.

The fourth system features a repeat sign in the upper staff, indicating a section to be played twice. The lower staff continues with its bass line.

The fifth system continues the piece with a more active melodic line in the upper staff, including some sixteenth notes. The lower staff remains accompanimental.

The sixth and final system on the page shows the concluding part of the piece. The upper staff has a melodic line that ends with a final note, and the lower staff provides the final accompaniment.

First system of musical notation, consisting of a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The key signature is one sharp (F#). The system contains several measures of music, including a first ending bracket with a repeat sign and a fermata over a note.

Second system of musical notation, continuing the piece with a grand staff. It features a melodic line in the treble clef and accompaniment in the bass clef.

Third system of musical notation, continuing the piece with a grand staff. It features a melodic line in the treble clef and accompaniment in the bass clef.

Fourth system of musical notation, continuing the piece with a grand staff. It features a melodic line in the treble clef and accompaniment in the bass clef.

Fifth system of musical notation, continuing the piece with a grand staff. It features a melodic line in the treble clef and accompaniment in the bass clef. The system concludes with a first ending bracket and a repeat sign.

Sixth system of musical notation, consisting of empty grand staff lines.

Seventh system of musical notation, consisting of empty grand staff lines.

Trippel Vals

CARL DOULSEN

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. It contains a melodic line with eighth and sixteenth notes. The lower staff is in bass clef and contains a harmonic accompaniment of chords.

The second system continues the musical notation with two staves, maintaining the same key signature and time signature as the first system.

The third system continues the musical notation with two staves, maintaining the same key signature and time signature as the first system.

The fourth system continues the musical notation with two staves, maintaining the same key signature and time signature as the first system.

The fifth system continues the musical notation with two staves. The key signature changes to two flats (B-flat and E-flat) in the second measure. A dynamic marking of *mf* (mezzo-forte) is present in the first measure of this system.

The sixth system continues the musical notation with two staves, maintaining the key signature of two flats and the 3/4 time signature.

First system of a musical score, consisting of a grand staff with two staves. The upper staff contains a melodic line with various ornaments and accidentals. The lower staff contains a bass line with chords and single notes.

Second system of a musical score, continuing the grand staff from the first system. It features similar melodic and bass line notation.

Contra

CARL POUlsen

Third system of a musical score, starting with a double bar line. The notation continues in the grand staff format.

Fourth system of a musical score, featuring repeat signs (first and second endings) in the upper staff.

Fifth system of a musical score, concluding with a double bar line and repeat signs.

First system of musical notation, consisting of a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The key signature is one flat (B-flat). The music features a melodic line in the treble clef and a harmonic accompaniment in the bass clef.

Second system of musical notation, continuing the piece. It maintains the same grand staff structure and key signature as the first system.

Third system of musical notation, featuring a repeat sign (double bar line with dots) in the middle. The key signature changes to two flats (B-flat and E-flat) after the repeat sign.

Fourth system of musical notation, continuing the piece in the new key signature.

Fifth system of musical notation, continuing the piece in the new key signature.

Sixth system of musical notation, concluding the piece. It features a final cadence with a whole note in the treble clef and a half note in the bass clef.

Seks Tur

CARL POULSEN

The image displays a handwritten musical score for the piece "Seks Tur" by Carl Poulsen. The score is written for piano and consists of six systems, each with a grand staff (treble and bass clefs). The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 6/8. The notation includes various rhythmic values, accidentals, and dynamic markings. The first system begins with a treble clef and a 6/8 time signature. The music is characterized by a steady, rhythmic accompaniment in the bass line and a more melodic line in the treble. The score concludes with a final cadence in the sixth system.

Vals

CARL POUlsen

The first system of the score consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a 3/4 time signature. It begins with a quarter rest, followed by a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, a quarter note C5, a quarter note B4, a quarter note A4, a quarter note G4, and a quarter note F4. The lower staff is in bass clef and contains a series of chords: a quarter rest, a quarter note G2, a quarter note A2, a quarter note B2, a quarter note C3, a quarter note B2, a quarter note A2, a quarter note G2, and a quarter note F2.

The second system continues the piece. The upper staff has a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, a quarter note C5, a quarter note B4, a quarter note A4, a quarter note G4, and a quarter note F4. The lower staff has a quarter note G2, a quarter note A2, a quarter note B2, a quarter note C3, a quarter note B2, a quarter note A2, a quarter note G2, and a quarter note F2.

The third system continues the piece. The upper staff has a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, a quarter note C5, a quarter note B4, a quarter note A4, a quarter note G4, and a quarter note F4. The lower staff has a quarter note G2, a quarter note A2, a quarter note B2, a quarter note C3, a quarter note B2, a quarter note A2, a quarter note G2, and a quarter note F2.

The fourth system continues the piece. The upper staff has a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, a quarter note C5, a quarter note B4, a quarter note A4, a quarter note G4, and a quarter note F4. The lower staff has a quarter note G2, a quarter note A2, a quarter note B2, a quarter note C3, a quarter note B2, a quarter note A2, a quarter note G2, and a quarter note F2.

The fifth system continues the piece. The upper staff has a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, a quarter note C5, a quarter note B4, a quarter note A4, a quarter note G4, and a quarter note F4. The lower staff has a quarter note G2, a quarter note A2, a quarter note B2, a quarter note C3, a quarter note B2, a quarter note A2, a quarter note G2, and a quarter note F2.

The sixth system continues the piece. The upper staff has a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, a quarter note C5, a quarter note B4, a quarter note A4, a quarter note G4, and a quarter note F4. The lower staff has a quarter note G2, a quarter note A2, a quarter note B2, a quarter note C3, a quarter note B2, a quarter note A2, a quarter note G2, and a quarter note F2.

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and contains a melody of eighth and quarter notes. The lower staff is in bass clef and contains a harmonic accompaniment of chords and single notes.

The second system of musical notation consists of two staves. The upper staff continues the melody from the first system. The lower staff continues the harmonic accompaniment.

The third system of musical notation consists of two staves. The upper staff features a more complex melodic line with some slurs and ties. The lower staff continues the harmonic accompaniment.

The fourth system of musical notation consists of two staves. The upper staff continues the melodic line with various note values and slurs. The lower staff continues the harmonic accompaniment.

The fifth system of musical notation consists of two staves. The upper staff concludes the melodic line with a final flourish. The lower staff concludes the harmonic accompaniment.

A set of five empty musical staves, consisting of two treble clef staves and three bass clef staves.

A second set of five empty musical staves, identical to the first set.

Contra

CARL DOULSEN

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 2/4. The music begins with a series of eighth notes in the right hand and chords in the left hand.

The second system continues the piece. It features a first ending bracket over the final two measures of the system, which end with a double bar line and repeat dots. The notation includes eighth notes and chords.

The third system begins with a second ending bracket over the first two measures, which end with a double bar line and repeat dots. The music continues with eighth notes and chords.

The fourth system continues the piece with eighth notes in the right hand and chords in the left hand.

The fifth system features first ending brackets over the first and second measures of the system, both ending with double bar lines and repeat dots. The notation includes eighth notes and chords.

The sixth system concludes the piece with eighth notes and chords. It includes a first ending bracket over the final two measures, which end with a double bar line and repeat dots.

First system of musical notation, consisting of a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The key signature has two flats (B-flat and E-flat). The first measure contains a whole note chord in the treble and a whole note chord in the bass. A repeat sign with first and second endings is present. The second measure has a half note in the treble and a half note in the bass. The third measure has a half note in the treble and a half note in the bass. The fourth measure has a whole note chord in the treble and a whole note chord in the bass.

Second system of musical notation, continuing the grand staff. The first measure has a half note in the treble and a half note in the bass. A repeat sign with first and second endings is present. The second measure has a half note in the treble and a half note in the bass. The third measure has a half note in the treble and a half note in the bass. The fourth measure has a half note in the treble and a half note in the bass.

Third system of musical notation, continuing the grand staff. The first measure has a half note in the treble and a half note in the bass. The second measure has a half note in the treble and a half note in the bass. The third measure has a half note in the treble and a half note in the bass. The fourth measure has a half note in the treble and a half note in the bass.

Fourth system of musical notation, continuing the grand staff. The first measure has a half note in the treble and a half note in the bass. A repeat sign with first and second endings is present. The second measure has a half note in the treble and a half note in the bass. The third measure has a half note in the treble and a half note in the bass. The system ends with a double bar line and a fermata over the final note.

A single empty musical staff consisting of five horizontal lines.

A single empty musical staff consisting of five horizontal lines.

A single empty musical staff consisting of five horizontal lines.

A single empty musical staff consisting of five horizontal lines.

Hulsvier Vals

CARL DOULPEN

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 3/4. The music begins with a series of chords marked with a cross symbol. The melody in the right hand starts with a quarter note, followed by eighth notes, and ends with a half note. The bass line consists of quarter notes and rests.

The second system continues the piece. The right hand features a series of quarter notes and eighth notes, with some notes beamed together. The left hand provides a steady accompaniment with quarter notes and chords.

The third system shows the melody in the right hand moving across a phrase with a slur. The left hand continues with a consistent rhythmic pattern of chords and quarter notes.

The fourth system continues the melodic development in the right hand, featuring a mix of quarter and eighth notes. The bass line remains accompanimental with chords and quarter notes.

The fifth system shows the right hand with a phrase that includes a slur and a quarter note. The left hand accompaniment continues with chords and quarter notes.

The sixth system concludes the piece. The right hand has a final melodic phrase with a slur. The left hand ends with a final chord and quarter notes.

First system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a melody with a half note, followed by eighth notes, and a quarter note. The bass staff contains a bass line with quarter notes and chords.

Second system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a melody with a half note, followed by eighth notes, and a quarter note. The bass staff contains a bass line with quarter notes and chords. A measure rest of 44 is indicated in the first measure of the treble staff.

Third system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a melody with a half note, followed by eighth notes, and a quarter note. The bass staff contains a bass line with quarter notes and chords.

Fourth system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a melody with a half note, followed by eighth notes, and a quarter note. The bass staff contains a bass line with quarter notes and chords.

Fifth system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a melody with a half note, followed by eighth notes, and a quarter note. The bass staff contains a bass line with quarter notes and chords. A measure rest of 12 is indicated in the first measure of the treble staff.

Sixth system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a melody with a half note, followed by eighth notes, and a quarter note. The bass staff contains a bass line with quarter notes and chords.

First system of musical notation, consisting of a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The music is in a minor key, indicated by one flat. The upper staff contains a melody with eighth and sixteenth notes, while the lower staff provides a harmonic accompaniment with chords and single notes.

Second system of musical notation. It features a first ending bracket over the final two measures of the system, marked with a first ending 'I' and a second ending 'II'. The notation includes various rhythmic values and articulation marks.

Third system of musical notation, continuing the piece with similar melodic and harmonic patterns. It includes slurs and phrasing marks to indicate the flow of the music.

Fourth system of musical notation, showing further development of the melodic line and accompaniment. The notation is dense with notes and rests.

Fifth system of musical notation, featuring a prominent melodic line with many beamed notes in the upper staff, and a steady accompaniment in the lower staff.

Sixth and final system of musical notation on the page. It concludes with a first ending bracket and a repeat sign, indicating the end of the piece or a section.

Seks-Tur

CARL POULSEN

The image displays a musical score for the piece "Seks-Tur" by Carl Poulsen. The score is written for piano and consists of five systems of music. Each system is a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The music is in 6/8 time and features a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, as well as rests. The notation includes dynamic markings such as *mf* and *f*, and articulation marks like accents and slurs. The piece concludes with a double bar line and repeat dots at the end of the fifth system.

Four empty musical staves are located at the bottom of the page, arranged in two pairs. Each pair consists of a treble clef staff and a bass clef staff, providing space for additional notation or a second system of the score.

Trippe Vals

Cornet

CARL POUlsen

The first system of musical notation for 'Trippe Vals' consists of two staves. The upper staff is for the Cornet, starting with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. It begins with a series of chords and a melodic line. The lower staff is for the piano accompaniment, starting with a bass clef and providing a harmonic foundation with chords and a simple bass line.

The second system continues the musical notation. The upper staff shows the Cornet part with more complex rhythmic patterns and melodic development. The lower staff continues the piano accompaniment with consistent harmonic support.

The third system of musical notation. The upper staff features a melodic line with some grace notes and a final flourish. The lower staff provides the corresponding piano accompaniment.

The fourth system of musical notation. The upper staff shows a melodic line with a series of eighth notes and a final cadence. The lower staff continues the piano accompaniment.

The fifth system of musical notation. The upper staff shows a melodic line with a series of eighth notes and a final cadence. The lower staff continues the piano accompaniment.

The sixth system of musical notation. The upper staff shows a melodic line with a series of eighth notes and a final cadence. The lower staff continues the piano accompaniment.

Ein kleine Vals

J. F. POULSEN

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It contains a melodic line with eighth and quarter notes. The lower staff is in bass clef and contains a harmonic accompaniment of chords, primarily triads and dyads.

The second system of musical notation continues the piece. It features a repeat sign at the beginning of the system. The melodic line in the upper staff includes some sixteenth-note patterns. The bass staff continues with chordal accompaniment.

The third system of musical notation shows the continuation of the melody and accompaniment. The upper staff has a mix of quarter and eighth notes. The bass staff provides a steady harmonic support.

The fourth system of musical notation continues the piece. The melodic line in the upper staff features some longer note values like half notes. The bass staff maintains the chordal accompaniment.

The fifth system of musical notation continues the piece. The upper staff shows a melodic line with some grace notes. The bass staff continues with the accompaniment.

The sixth system of musical notation concludes the piece. It features a final cadence in the upper staff and a final chord in the bass staff. The system ends with a double bar line.

Indbydelse til Slægtssammenkomst

i Tisvilde Lørdag d. 19. og Søndag d. 20. April 1947

Da der fra flere af Slægten *Rasmus Poulsens* Efterkommere har været udtalt Ønsket om at forsøge at samle saa mange af Slægten med Ægtefæller og Børn til en fælles Sammenkomst, afholdt paa Tisvildehus i Dagene 19.—20. April 1947 — den 19. April er Rasmus Poulsens Fødselsdag.

Denne Sammenkomst tænkes afholdt for at mindes vort Ophav og i Fællesskab tilbringe nogle Timer sammen i den Egn, hvorfra vi nedstammer.

Til Anledningen vil man forsøge at fremskaffe et Slægtsregister, fremstillet som et Fest- og Erindringsskrift, der ogsaa gerne skulde indeholde et og andet, som vedrører Slægten og Egnen, saa det henstilles indtrængende til enhver, som maatte være i Besiddelse af Optegnelser, Anekdoter, personlige Erindringer om Slægten, baade historiske, alvorlige, morsomme og vittige Ting er velkomne, ligesom enhver, der maatte have digteriske Evner saavel i Prosa som i poetisk Retning ikke maa holde sig tilbage. — Send saadanne Ting til medundertegnede Murermester *Carl Poulsen*, Hornbæk, senest 1. Februar 1947.

Forløbet af Sammenkomsten er tænkt arrangeret saaledes:

Lørdag Eftermiddag: Modtagelse og Præsentation.

- Kl. 18³⁰ Spisning.
- Kl. 20 Selskabelig Samvær med Udveksling af Hilsener. Musik, Sang og lignende.

Søndag Kl. 8—9 Morgenmad.

- Kl. 10 Gudstjeneste i Tibirke Kirke.
- Kl. 12 Spisning, derefter Friertermiddag.

Søndag Kl. 16 Familiediskussion om fælles Anliggender, muligt tage Bestemmelse om fremtidige Sammenkomster. — Fotografering.

— Kl. 18 Spisning. Umiddelbart derefter Afsked.

Prisen pr. Deltager vil blive for Lørdag Eftermiddag

inclusive Logi til Søndag Aften Kr. 22,50

Uden Logi, men samme Kr. 18,00

Fra Søndag Formiddag til Søndag Aften Kr. 13,50

Spisning Søndag Kl. 12 Kr. 7,00

— — Kl. 18³⁰ Kr. 5,00

Til disse Priser kommer 10% i Betjening og Udgifter til eventuelle Drikkevarer. Endvidere Rejseudgifter for hver enkelt Deltager.

Forplejning og Logi udover de angivne Tider kan faas, men maa da betales særskilt.

Meddelelse om Deltagelse bedes paaført medfølgende Anmeldeskort og fremsendt i vedlagte Kuvert til Murermester *Johannes Poulsen*, Tisvilde, inden 1. Marts 1947.

Et Kort bedes udfyldt for hver Deltager. For Børn under 14 Aar underskrives af Forældrene. Udfyldningen bestaar kun i at skrive Ja udfor det, man ønsker at deltage i og saa underskrive det.

Saa vidt muligt bedes samtlige Kort for hver Husstand fremsendt samtidig.

Skulde man ønske flere Kort, kan disse rekvireres hos Murermester *Carl Poulsen*, Hornbæk.

Severine Christiansen, Tisvilde.

Sofie Petersen, København.

Niels Nielsen, Tisvilde.

Johannes Poulsen, Tisvilde.

Fritz Poulsen, Tisvilde.

Johanne Henriksen.

Carl Poulsen, Hornbæk.

Laura Cristiansen, Hundested.

Valborg Petersen, København.

Sofie Nielsen.

Juliane Nielsen, Tisvilde.

Bertha Rasmussen, Tisvilde.

Mads Henriksen, Helsingø.

Amanda Poulsen.

Anmeldeskort til Slægtssammenkomsten

i Tisvilde, den 19. og 20. April 1947

for

Deltager i hele Sammenkomsten fra Lørdag Eftermiddag til Søndag Aften,

med Logi.....	Kr. 22,50
Samme, men uden Logi	„ 18,00
Hele Søndagen	„ 13,50
Uden Morgenmad	„ 12,00
Spisning, Søndag Kl. 12	„ 7,00
Spisning, Søndag Kl. 18 ³⁰	„ 5,00

TIBIRKE KIRKE.

*Som Vartegn for Slægter du gamle Kirke staar,
og saadan har du staaet i Hundreder af Aar.
Paamind du os om Livets forgængelige Kaar,
alt medens Tider skifter, og Sommer følger Vaar.*

(Af N. Nielsens Digtsamling: Fra Asserbo til Tisvilde).

*Udkastet hertil skrevet i Flyvemaskinen fra
København til Paris Dagen efter Festens
Afslutning.*

Lidt Referat, Tal, Tanker og Mellemsnak

vedrørende

Slægtssammenkomsten paa Tisvildehus

den 19.—20. April 1947

Der var mødt 92 Deltagere. Kl. 17³⁰ Lørdag stillede vi op til Fotografering, og Billedet er i sin Helhed godt. Kl. 18³⁰ gik man til Bords, hvor Menuen var Suppe, Flæskesteg, Is og Kaffe; ved Bordet herskede en god og fornøjelig Stemning. *C. P. bød* velkommen og udtalte, at eftersom vi hørte til samme Familie, var vi i disse Dage og forhaabentlig ogsaa i Fremtiden alle lige, ingen over eller under hverandre, saa det foreslaas derfor, at vi siger „Du“ til hinanden, en Henstilling, som med Humør og god Forstaaelse blev efterfulgt helt og fuldstændig, og som jeg tror, netop hjalp til at skabe den Aand, som prægede Sammenkomsten, saa den blev den helt rigtige. — Der blev budt et særligt velkommen til *Niels Nielsens* Enke, fordi hun trods sin store Sorg alligevel var mødt frem til Festen; hun takkede og udtalte, at det var et sidste Ønske fra hendes Mand, at hun saavidt muligt skulde deltage i Sammenkomsten og overbringe alle Deltagerne en Hilsen fra ham, og at hans Bortgang ikke maatte præge Festens Karakter, da han selv havde glædet sig saa meget til at deltage i den, hvilket han ogsaa gav Udtryk for i de Samtaler, vi har haft ved Tilrettelæggelse af Festen, — alle Deltagerne var dybt rørt over Nielsens sidste Hilsen til os. — Niels var maaske nok en noget særpræget Natur, men sikkert det mest retlinede og dybest tænkende Medlem af Slægten. Vi bringer hans Hustru en

Tak for hans Hilsen og siger samtidig Niels Tak for alt, hvad han har samlet og skrevet om Slægten og hans kære gamle Tisvilde — og en personlig Tak, kære Fætter Niels, fordi Du, som en af de ældste i vor Generation, fuldt gik ind for Ideen med Afholdelse af Slægtssammenkomsten. Du troede paa, at det vilde lykkes, og din Tro var rigtig.

C. P. mindedes ligeledes vore Forfædre og disses gode Karakteregenskaber, som forhaabentlig maatte gaa i Arv til den nulevende Slægt og dens Efterkommere; ligeledes en Hilsen fra vore amerikanske Medlemmer af Familien, de havde faaet samlet et helt Album af Billeder af samtlige Medlemmer, og en Hilsen fra Musiker *Niels Larsen*, Frederikssund.

Efter Spisningen spillede et Familieorkester, bestaaende af *Gerda Poulsen*, *Lilly Hansen*, f. *Poulsen*, *Astrid Larsen*, f. *Poulsen*, *Frits Poulsen*, *Chr. Poulsen* og *Einar Poulsen*, alle de i Hæftet optrykte Musikstykker og høstede megen Anerkendelse herfor. Det bemærkes, at de to Instrumenter, som *Frits* og *Lilly* spillede, nemlig Celloen og Kontrabassen, er gamle Arvestykker fra Onkel *Adolf*.

Søndag Morgen efter et fortrinligt Morgenmaaltid overværede Familien Gudstjenesten i Tibirke Kirke og dvælede ved Slægtens efterhaanden mange Gravsteder paa Kirkegaarden.

Frokost Kl. 12³⁰ (overvældende god), hvori Pastor *Schaumburg-Müller* og Frue deltog. Pastoren talte ved denne Lejlighed varmt og anerkendende om og til Familien. — Efter Frokost spillede igen de gamle Kompositioner. — Eftermiddagen forløb delvis med Frihed og med at samle Underskrifter paa en Hilsen til Slægtens Medlemmer i Amerika. — Kl. 18³⁰ afsluttende Middag, Laks i Mayonaise, Koteletter, Fromage og Kaffe.

Festens egentlige Afslutning foregik ved Bordet, hvor der faldt flere anerkendende Udtalelser, og jeg tror, den almindelige Op-

fattelse var *Tilfredshed* med Samværets Forløb, hvortil i høj Grad bidrog det straalende Vejr, den glimrende Forplejning og det gode Humør.

Maa jeg til Slut sige en personlig Tak til Jer alle for den Velvilje og Forstaaelse, I mødte frem med, ikke mindst I Unge. Tak for jeres glade Smil og venlige Haandtryk, og Tak, fordi det netop var jeres Slægtled, der gav Udtryk for Tilfredsheden med Sammenkomsten. Held og Lykke følge Jer ud i Fremtiden, og glem aldrig Tisvilde som Stamegn for vor Slægt. Vi samler os om *Valborgs* Hilsen til Tisvilde og betragter den som Slægtens Kendingssignal:

*„Skønne Tisvilde med Bølgebrus
og Skovens Æventyrrige,
vi elske dit Navn — en fredelig Havn,
hvor findes i Verden din Lige?*

V. P. — 1947.

Vi siger Dig Tak, Valborg, for dine to dejlige Digte til Festen. Det er muligt, som Niels antyder, at der i Slægtsarven er noget Tungsind, og lad kun Alvoren bo i os — *men ikke betage os*. I festlige Stunder hos hver enkelt skal Glæden og Tilfredsheden oplive os og vore Omgivelser og sammen med Alvoren skabe Livsværdier til at lyse op i Hverdagslivets mørke Timer. — Naa ja, det var jo egentlig et Referat, jeg vilde gi' Jer. Undskyld al den Mellemsnak.

Naar vi ikke kom ind paa en nærmere Diskussion om en mulig Gentagelse af Sammenkomsten, var det for mit Vedkommende i nogen Grad med Vilje, for jeg tror det rigtigst at sunde sig lidt og ligesom lade Ideens Grundtone afklares og maaske fæstne sig hos den enkelte, men det vilde glæde Arrangørerne og ikke mindst undertegnede, hvis I med et lille Brev vilde udtale jeres Ønsker om en Gentagelse, f. Eks. om fem Aar eller maaske tidligere — det er muligt, at en Gentagelse kun skal vare en Dag —, men dels vil man vist savne Aftenfesten og

dels vil man ikke kunne faa Gudstjenesten og Besøget paa Kirkegaarden med, og en staaende aarlig Samlingsdag bliver nok for ensformig og derved trættende, men sov nu paa det og tænk over Spørgsmaalet, og skal vi sige, at i Løbet af 1947 hører vi fra jer om jeres Opfattelser. Jeg vil med Glæde modtage jeres Svar og sammen med Johannes og flere fra Tisvilde danne os et Skøn over Opfattelserne og søge at finde det mest rigtige Resultat af disse; det er en Selvfølge, at kritiske Bemærkninger og Forslag til Ændringer i Programmet for en eventuel ny Sammenkomst er særdeles velkomne.

Lev vel alle, venlig Hilsen og paa Gensyn.

Eders hengivne

Carl Poulsen.

Hornbæk, den 15. Maj 1947.

En Kreds af Fstdeltagere har ønsket følgende Efterskrift:

At Festen i Tisvilde den 19.-20. April 1947 fik et saa straalende og vellykket Forløb skyldes i første Række Muremester Carl Poulsens dygtige Arrangement med Tilrettelæggelse af Festen, ligesom det er ham, vi skylder en velfortjent Tak for det smukke og interessante Mindeskrift, som er til stor Glæde i mange Hjem.

I en Tale ved Festens Afslutning fremhævedes Carl Poulsen som *Overfamiliesammenholder*, en Udnævnelse, som alle Fstdeltagerne under stærk Jubel tiltraadte, og et Hverv, som forhaabentlig ikke maa volde ham for store Vanskeligheder.

Tisvilde, i Maj 1947.

Fstdeltagerne.

Musiker (Trompeter ved Husarene) Poul Olesen f. 1782 + 14/1 1840
g. m. Karen Olesen født Rasmusdatter f. 1782 + 18/1 1866 b. i Tibirke

Vejmand og Musiker Ole Poulsen f. 12/10 1819 + 21/6 1886

Skomager og Musiker Rasmus Poulsen f. 19/4 1813 + 23/6 1898
g. m. Ane Sofie Poulsen født Sørensen + 10/12 1866 b. i Tibirke

Musiker og Musiker Ferdinand Adolf Poulsen f. 10/1 1852 + 20/4 1937
g. m. Ane Oline Poulsen født Rasmussen b. i Tisvilde

Murermester Poul Ole Poulsen f. 1/4 1845 + 15/1 1915 b. i Plejelt
2. Ægtesk. Marie Poulsen f. Petersen — 1. Ægtesk. Ane Kristine Poulsen f. Larsen

Emma Victoria Poulsen født 1/11 1839 + 12/6 1908
g. m. Marskandiser Peter Petersen b. i Kbhvn.

Postbud og Musiker Carl Thorvald Poulsen f. 9/6 1836 + 21/11 1912
g. m. Margrethe Poulsen født Sørensdatter b. i Tibirke

Karen Boline Jensine Poulsen f. 28/2 1855 + 20/2 1932
g. m. Kvartermand Johannes Hendrik Petersen b. i Kbh.

Johanne Bothilde Poulsen f. 17/9 1849 + 13/7 1893
g. m. Gdr. Johan Martin Nielsen b. i Tisvilde

Musiker og Stræderm. Jens Frederik Poulsen f. 27/4 1842 + i USA
g. m. Cecilia Poulsen b. i USA

Julie Eleonora Pouline Poulsen f. 30/12 1837 + 21/3 1910
g. m. Anders Comeliussen b. i Tisvildeleje

Ada Valborg Petersen f. 4/3 1886

Mekaniker ved Københavns Hovedbrandstation
Poul Sigvard Petersen f. 28/11 1887
g. m. Johanne Petersen f. Phil

Murermester Johannes Rasmus Poulsen f. 2/1 1896
g. m. Sørine Poulsen født Sørensen b. i Tisvilde

Murermester Johannes Frits August Poulsen f. 19/1 1888
g. m. Nikoline Poulsen født Sørensen b. i Tisvilde

Skomagermester Peter Valdemar Poulsen f. 10/9 1885
g. m. Dusine Mathilde Poulsen født Knudsen b. i Tisvilde

Gdr. Anders Kristian Rikard Poulsen f. 28/2 1882 + 10/8 1918
g. m. Emma Nymark Poulsen født Jensen b. i Hals Jylland

Juliane Marie Kristine Poulsen f. 21/8 1879
g. m. Tømrermester Peter Nielsen b. i Tisvilde

Snedkermester Jørgen Frederik Poulsen f. 19/2 1878
g. m. Johanne Poulsen født Rasmussen b. i Tisvilde

Johanne Christine Nielsen f. 23/6 1893
g. m. fhv. Gdr. Mads Neirup Hendriksen Helsingør

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

Fhv. Gaardejer Niels Erik Ole Nielsen f. 21/5 1879
g. m. Sofie Nielsen født Petersen Tisvilde

* Efter Oplysninger er Lauritz Alfred Johansen forsvundet i amerikansk Krigstjeneste med et Skib ved Afrikas Kyst d. 5/12 42. Hans Hustru er død her i Danmark i December 1946.

Forhv. Vognmand Carl Sofus Johansen f. 9/3 1890
g. m. Karen Christine Johansen født Hansen Kbhvn.
Else Margrethe Johansen f. 21/11 1892
g. m. Papirarbejder Ejner Skjold Nielsen, Kbhvn.
*Overhovmester Laurits Alfred Johansen f. ? + 5/12 42
g. m. Kristine Johansen født Larsen + Dec. 1946
Olga Sofie Johansen f. 4/6 1896
g. m. Arbejdsmand Ejner Folkersen, Kbhvn.
Arbejdsmand Thorvald Johansen f. 23/1 1898
g. m. Emmy Johansen født Pålsson, Helsingør
Poul Rasmus Johansen f. 18/6 1902
g. m. Signe Johansen
Arbejdsmand Hans Aage Johansen f. 11/10 1904
g. m. Karen Johansen født Hansen, Helsingør

Kgl. Kapelmusiker Carl Frederik Poulsen f. 5/11 1888 + 11/4 37
g. m. Ellen Poulsen født Blomsterberg, Kbhvn.
Militærmusiker Mozart Rasmus Poulsen f. 3/4 1896
g. m. Ellen Poulsen født Kreutzfeldt, Kbhvn.
andet Ægteskab Hildeborg Poulsen født Toft Petersen
Emma Margrethe Emilie Poulsen f. 1/12 1899
g. m. Telefonkass. Sv. Charles Fotel Andersen, Kbhvn.

Musiker Carl Olaf Poulsen f. 5/10 1907
g. m. Karen Asarine Poulsen født Hansen, Kbhvn.

Harald Carl Christiansen f. 10/5 1899
Ellen Sofie Christiansen f. 4/6 1903
g. m. Musiker Laurits Olsen, Ramløse
Gerda Magdalene Christiansen f. 22/5 1911
g. m. Tømrer Egil Falk Jensen, Maaløv
Poul Thorvald Christiansen f. 17/9 1917

Astrid Karoline Margrethe Christiansen f. 14/12 1906
Mozard Thorvald Henry Christiansen f. 15/9 1908
Hansine Kornelia Christiansen f. 8/4 1910
Edward Hofman Christiansen f. 15/2 1913
Laura Elvira Christiansen f. 6/4 1915
Eleonora Albertine Christiansen f. 11/1 1919
Magdalene Louise Christiansen f. 19/2 1924

Oran Frederic Hawley f. 19/1 1899 USA
g. m. Ilene Hawley
Naomi Hawley f. 10/1 1901 USA
g. m. Roy Handy

Gladys Poulsen f. 5/5 1907 USA
g. m. Ted Setter
John Poulsen f. 12/10 1908 USA
g. m. Myrtle Poulsen
Edna Poulsen f. 6/1 1911 USA
Harry Poulsen f. 1/2 1913 USA
g. m. Carol Poulsen

Hellen Nixon f. 30/12 1900 USA
1. Ægtesk. Arthur Harrison, død. 2. Ægtesk. Carl Nelson.
Ruth Nixon f. 29/3 1902 USA
g. m. Harold Barr
Margrethe Nixon f. 7/10 1906 USA
g. m. Rolland Zimmerly
Harold Nixon f. 15/6 1912 USA
g. m. Genevieve Nixon
Poul S. Poulsen f. 8/6 1915 USA + 1938
Bethina E. Poulsen f. 21/7 1918 USA
g. m. Orlon Spencer

Translatør Ejner Juul Poulsen f. 10/3 1903
g. m. Minna Poulsen født Schneekloth b. i Hellerup
Astrid Margrethe Poulsen f. 27/2 1905
g. m. Eksportchef Hans Frode Larsen b. i Kbhvn.
Helga Marie Poulsen f. 17/1 1908
g. m. Ingeniør Edvin Lorentzen b. i Kbhvn.

Anna Irene Poulsen f. 29/4 1921 USA
Jon Dean Poulsen f. 20/1 1928 USA

Gudrun Anine Poulsen f. 16/4 1930 Helsingør
Birna Inger Poulsen f. 28/3 1934 Helsingør

Jette Grumstrup f. 6/8 1932 Hørsholm
Kirsten Grumstrup f. 25/4 1934 Hørsholm
Inge Grumstrup f. 3/10 1936 Hørsholm

Karen Margrethe Larsen f. 31/5 1931
Kristi Larsen f. 21/9 1935
Svend Larsen f. 13/2 1942

Grethe Agnete Poulsen f. 17/10 1934 Helsingør
Lydia Anne Poulsen f. 9/9 1936 Helsingør

Købmand Hans Peter Johan Nielsen f. 23/11 1914
g. m. Inger Nielsen født Jørgensen b. i Kbhvn.
Niels Erik Aksel Nielsen f. 29/7 1917 b. i Tisvilde

Jens Brun Hendriksen f. 5/10 1917 b. i Helsingør
Bodil Brun Hendriksen f. 28/6 1921 b. i Helsingør

Marie Kristine Poulsen f. 20/8 1910
Rikard Adolf Poulsen f. 26/8 1914
Helga Poulsen f. 4/6 1917

Betty Martine Pouline Nielsen f. 5/11 1911
g. m. Chauffør Thorkild Jørgensen b. i Tisvilde
Tømrer Erik Adolf Børge Nielsen f. 12/2 1915
g. m. Ester Nielsen født Nielsen b. i Tisvilde

Eva Marie Nielsen f. 15/4 1917
g. m. Smed Jach Nielsen b. i Tisvilde
Kirsten Oline Nielsen f. 23/4 1920
g. m. Arkitekt Carl Bisgaard b. i Vanløse
Jørgen Martin Nielsen f. 18/6 1922

Edel Nymark Poulsen f. 2/7 1911
g. m. Missionær Marius Jørgensen b. i Gilleleje
Fængselsb. i Vridsl. Arne Nymark Poulsen f. 28/7 1913
g. m. Agnes Marie Poulsen født Jørgensen b. i Brøndby.

Ester Oline Dorthea Poulsen f. 14/3 1917
Arkitekt Kristian Emanuel Poulsen f. 5/4 1919
g. m. Ellen Poulsen født Hansen
Gerda Poulsen f. 13/5 1921
Billedhuggerinde Lilli Poulsen f. 3/4 1923
g. m. Kontorist Arne Hansen

Ella Augusta Poulsen f. 14/10 1913
g. m. Arbejdsmand Unruh Albert b. i Tisvilde
Villy Axel Poulsen f. 23/5 1917
Kristian Poulsen f. 2/2 1921 + 4/12 1944

Helene Poulsen f. 30/10 1925
Karen Marie Poulsen f. 2/12 1926
Karl Adolf Poulsen f. 30/3 1934
Anne Margrethe Rasmussen f. 27/7 1931
Kaj Rasmussen f. 5/2 1934

Grete Thyra Anna Skjold Nielsen f. 19/10 1916
Typograf Viggo Christen Skjold Nielsen f. 23/4 1918
g. m. Eddie Alice Skjold Nielsen født Dahl, Kbhvn.
Vera Ebba Skjold Nielsen f. 4/3 1920
g. m. Ingeniør Niels Johansen b. i Kbhvn.
Jytte Kristine Skjold Nielsen f. 1/6 1930

Inger Margrethe Folkersen f. 27/6 1920
Erik Folkersen f. 3/9 1937
Leif Georg Johansen f. 5/1 1923 + 22/7 1944
Eva Berthe Johansen f. 24/11 1926
Kirsten Else Johansen f. 30/6 1936

Børge Johansen f. 9/12 1927
Lissi Johansen f. 10/5 1925

Karin Ane Poulsen f. 12/11 1916, Kbhvn.
g. m. Revisor Alfred Hans Peder Sylvest Pedersen

Hans Hjalmar Poulsen f. 10/5 1920
Kurt Mozart Poulsen f. 4/4 1927
Mekaniker Helge Vagn Fotel Andersen f. 25/4 1919
g. m. Gudrun Lillian Fotel Andersen

Jørgen Poulsen f. 1/6 1937

Ellen Ingrid Olsen f. 18/5 1929
Helmer Olsen f. 11/2 1931

Ernst Falk Jensen f. 14/3 1933
Henning Falk Jensen f. 9/6 1937
Conni Falk Jensen f. 10/2 1945

Gordon Hawley
Wilbur Hawley
Raymond Hawley

Alton Setter

Jack Poulsen

Shirly Poulsen

Margaret Ferné Sides Lecker f. 22/8 1920
1. Ægtesk. Wayne Sides, død. 2. Ægtesk. Tommy Lecher.

Virginia Blundell f. 9/6 1921
g. m. Harold Blundell
Rolland Harrison f. 27/4 1923
Isabelle Harrison
g. m. Lee W. Brown
Robert Nelson f. 23/4 1929 + 31/5 1946
Lucille Nelson f. 20/2 1931

Lester Robert Zimmerly (død)
Eileen Zimmerly f. 12/3 1926
Claire Zimmerly 15/1 1927

Genevieve Mae Nixon f. 22/9 1935
Helen Louise Nixon f. 13/5 1937
Coralee Nixon f. 27/6 1940
Frances Nixon f. 26/1 1943

Corrence Spencer
Karen Spencer
Poul Spencer

Grete Juul Poulsen f. 20/1 1936
Ejner Juul Poulsen f. 8/11 1938
Fleming Vagn Larsen f. 14/6 1931

Jens Henrik Steen Jørgensen f. 7/12 1941
Else Steen Jørgensen f. 5/5 1946

Lis Bente Nielsen f. 29/9 1938
Ole Peter Nielsen f. 3/7 1943
Ellen Marie Nielsen f. 17/12 1946

Jacob Nielsen f. 19/11 1943
Hans Nielsen f. 5/2 1946
Karen Bisgaard f. 15/3 1945

Leif Nymark Jørgensen f. 5/8 1938
Poul Nymark Jørgensen f. 14/5 1941

Jørgen Nymark Poulsen f. 15/1 1938
Bente Nymark Poulsen f. 12/1 1940
Kristian Nymark Poulsen f. 20/8 1946

Leif Nymark Jørgensen f. 5/8 1938
Poul Nymark Jørgensen f. 14/5 1941

Jørgen Nymark Poulsen f. 15/1 1938
Bente Nymark Poulsen f. 12/1 1940
Kristian Nymark Poulsen f. 20/8 1946

Leif Nymark Jørgensen f. 5/8 1938
Poul Nymark Jørgensen f. 14/5 1941

Jørgen Nymark Poulsen f. 15/1 1938
Bente Nymark Poulsen f. 12/1 1940
Kristian Nymark Poulsen f. 20/8 1946

Leif Nymark Jørgensen f. 5/8 1938
Poul Nymark Jørgensen f. 14/5 1941

Jørgen Nymark Poulsen f. 15/1 1938
Bente Nymark Poulsen f. 12/1 1940
Kristian Nymark Poulsen f. 20/8 1946

Leif Nymark Jørgensen f. 5/8 1938
Poul Nymark Jørgensen f. 14/5 1941

Jørgen Nymark Poulsen f. 15/1 1938
Bente Nymark Poulsen f. 12/1 1940
Kristian Nymark Poulsen f. 20/8 1946

Leif Nymark Jørgensen f. 5/8 1938
Poul Nymark Jørgensen f. 14/5 1941

Wayne Sides f. 10/1 1938

Wilbur Blundell f. 11/1 1940